

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
19 лютого 2013 р., вівторок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Ніч «під куполом» у приємній компанії** *Анна Даниленко, "Україна молода"* 3
- С.Каплін: «Персональне голосування повинно стати відліком у формуванні нової парламентської культури, культури, яка поверне довіру до Ради і депутатів. Поки народ не побачить, що його обранці працюють особисто і, відповідно, несуть відповідальність за своє голосування, люди будуть зневажати український парламент».
- Все на выборы** *Сергей Сидоренко, "КоммерсантЪ" (Украина)* 4
- Вчера представители оппозиции дали ответ относительно информации о подготовке в Партии регионов досрочных парламентских выборов по мажоритарной системе. "Батьківщина" потребовала перехода к пропорциональной избирательной системе на основе открытых списков, в пользу такого изменения высказываются и коммунисты. Между тем уверенности в том, что Верховная Рада действительно будет распущена, нет ни у кого — представители большинства обещают, что сегодня парламент возобновит работу.
- «Удар «любих друзів» по «УДАРу»** *Анна Черевко, «День»* 5
- І.Герашенко: "Сьогодні опозиції надважливо разом домовитися про проведення виборів мера та Київради в столиці й, до речі, мера Чернівців цього року. Визначити дату і правила, за якими вони відбуватимуться. Наша фракція виступає за два тури, щоб це був мер більшості. Ми зареєстрували відповідний законопроект. Третє. Звісно, цей випадок, коли «без мене мене оженили» означає, що першість підтримки Кличка в Києві визнають всі політичні сили".
- Сковані одним ланцюгом** *Тетяна Суворова, Ярослав Грущинський, "Голос України"* 6
- У липні 2004 році Київська міська рада приймає рішення, яким затверджує проект відведення земельних ділянок ТОВ «Інвестиційно-будівельна група» для будівництва, експлуатації та обслуговування житлового комплексу по вул. О.Гончара, 17—23. Тоді міським головою був О.Омельченко.
- Дворовые отношения** *Артем Скоропадский, "КоммерсантЪ" (Украина)* 8
- Вчера произошли масштабные столкновения между защитниками Гостиного двора в Киеве и милицией. Активисты попытались вытеснить с территории строителей, осуществляющих реконструкцию здания, однако прибывшие бойцы спецподразделения МВД "Беркут" избili и задержали 36 человек, среди которых были как активисты, так и приехавшие к ним на выручку народные депутаты.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

- В опозиції не виключають розблокування Ради вже завтра** *РБК-Україна* 9
- Голова фракції "Удар" В.Кличко зазначив, що опозиція і більшість наблизилися до компромісу: "Ми два тижні відстоюємо свою позицію... Нас починають чути".

У ПР підтримують внесення змін до регламенту Ради ForUm	10
Зміни до регламенту можуть стати компромісом між опозицією та більшістю. Про це журналістам у парламенті заявив народний депутат України, член парламентської фракції Партії регіонів, голова Комітету ВР з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради В.Макеєнко.	
"Народний депутат? А нам по..." - "беркутівці" ногами в обличчя били недоторканих біля Гостинного двору Gazeta.ua.	11
Народних депутатів, громадських активістів та журналістів били залізними палицями рейдери біля Гостинного двору у Києві. Крім того, у натовпі рейдери пускали сльозогінний газ. Проте після приїзду "беркутівців" сутички стали більш жорсткими. Про це розповів народний депутат- "свободівець" Ю.Сиротюк.	
Валерия Лутковская: «Я не против числиться дочерью Лавриновича» Обозреватель.....	11
"Прежде всего, я не согласна с определением А.Кужель как оппозиционного политика - учитывая то, как часто она меняла политическую ориентацию. А что касается моих отношений с оппозицией, то мы изначально сказали, что Офис Уполномоченного - вне политики".	
БЛОГИ	
Олена Бондаренко: О бойкоте УНИАН pravda.com.ua.....	15
"Самое печальное в данной ситуации, что и те "воители за правду", которые набросились на агентство, с удовольствием перепечатывали печально известные фейковые новости о Власенко и Кужель, не утруждая себя перепроверкой".	
Олександр Турчинов: Ми - не раби?! Раби – не ми?! корреспондент.net	16
"На жаль, сьогодні ми бачимо в Україні рیمейк кріпацтва, як психологічного, так і спроби його юридично зафіксувати...".	
Ганна Герман: В.Коротич надіслав мені сьогодні листа з вибаченнями корреспондент.net	17
"Ситуація, до якої я втрапив, прикра іще й тому, що які брехні б з журналу "Афіша" я б не спростовував, щоразу потраплятиму в становище людини, "чи яка вкрала, чи в якій вкрали, але в чомусь такому він замішаний". Для мене було великою честю брати участь у телерозмовах з Президентом, до організації яких Ви доклали стільки зусиль".	
Браво фюреру! Сергій Терьохін, Українська правда	17
"П.С. Чтобы Чечетов не морочился в связи со своим недостаточным образованием, напоминаю, что "фюрер" (нем. Führer) - это вождь. А маленький фюрер – это незначимый начальник. Как, допустим, фюрер-станд (нем. Führerstand), в переводе – таксист. Так что Чечетов может отдыхать то тех пор, пока я не сравнил его с Йозефом Геббельсом или Генрихом Мюллером. Хотя куда ему даже до этих подонков".	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
15 день протистояння у Раді. Позачергові вибори на горизонті? ICTV, Факти....	19
Третій тиждень Верховна Рада не може стати до роботи ТРК Ера, Підсумки	20
В Києве активисти попытались штурмовать Гостинный двор Интер, Подробности	21
Язык до перевыборів доведе ТВі, Сьогодні.....	22
Обурені водії пікетували під стінами "Укравтодору" УТ-1, Підсумки дня.....	24
«Батьківщина» хоче дострокових виборів ТРК Украина, События	24

Друковані видання

Ніч «під куполом» у приємній компанії

Анна Даниленко, "Україна молода"

Два тижні поспіль фракція «УДАР» цілодобово тримає в блокаді сесійний зал Верховної ради, піднявши на прапор гасло знищення хвороби «кнопкодавства». Плакат над президією закликає: «Голосуємо особисто!»

«УДАРівці» вигадали новий «екшн»: за ніч обклеїли робочі місця всіх депутатів червоними наклейками із написом «Голосую особисто, не голосую за інших». Депутат–«кличківець» Сергій Каплін пояснює: «Персональне голосування повинно стати відліком у формуванні нової парламентської культури, культури, яка поверне довіру до Ради і депутатів. Поки народ не побачить, що його обранці працюють особисто і, відповідно, несуть відповідальність за своє голосування, люди будуть зневажати український парламент».

«Під куполом» постійно перебуває до десятка народних депутатів від партії «УДАР». Минулих вихідних до них приєднався позафракційний Олесь Доній — сказав, що готовий брати участь у чергуванні. Олесеві виділили час у нічну зміну з 1.00 до 9.00 ранку.

«Своїм кроком я хотів показати, що не треба ділитися на фракції і змагатися або ревнувати один одного. Ми повинні тут діяти спільно», — пояснив учора Олесь Доній. Колишній «самооборонівець» розповів, що атмосфера в парламенті під час «вахти» дружня. Поруч опинилися давні соратники — Віктор Пинзеник і Володимир Курінний, колишні колеги по партії «Реформи і порядок», а також Павло Розенко, з яким вони у 1989 році починали Українську студентську спілку.

Нічне «бдіння» минуло для Донія в читанні. «У мене було видання французького автора Сордже Шивандона про боротьбу Ірландської республіканської армії за єдність своєї країни, «Повернення в Кілідекс». Якраз за час чергування я встиг прочитати цю книгу», — розповів нардеп.

Нагадаємо, під час виборів на окрузі в Коломиї «УДАР» зняв свого кандидата на користь Олесія Донія, якого не взяла до свого партспіску «Батьківщина». Доній обіграв кандидата від БЮТ і відтоді перебуває «на ножах» з Арсенієм Яценюком. Учора пан Олесь звернувся до решти опозиції із закликом приєднатися до дій «УДАРу» в парламенті, але поки що йдеться про «сольну» акцію партії Кличка.

На запитання, чому «Свобода» і «Батьківщина» не блокують Верховну Раду цілодобово разом з «УДАРівцями», «свободівець» Юрій Сиротюк відповів, що в нічних чергуваннях не має сенсу. «Згідно з Регламентом і календарним планом, Верховна Рада працює з вівторка по п'ятницю з 10–ї до 18–ї години. Після 18–ї блокування ВР не відбувається, бо тоді неможливі засідання. «УДАР» захотів ночувати в парламенті, але це не є блокування трибуни, — каже Сиротюк. — Ми всі блокуємо трибуну, коли треба. «Свобода» налаштована не менш рішуче, ніж «УДАР». Якщо фракція Партії регіонів захоче розблокувати парламент — ви переконаєтеся, що будь-яка спроба з їхнього боку почати засідання отримає належний опір усіх трьох опозиційних сил».

Лідер «УДАРу» Віталій Кличко вчора на брифінгу повідомив, що, за його даними, Партія регіонів готує силове розблокування Ради в понеділок увечері.

ДО РЕЧІ

Минулого тижня у парламенті в присутності журналістів було проведено тестування так званої «сенсорної кнопки», яка має унеможливити голосування на чужих робочих місцях. Утім працівники апарату ВР показали, що це можливо: достатньо заблокувати потрібну кнопку на передній панелі зубочисткою, а знизу — притиснути мобільним телефоном.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2226/180/79264/>

Все на вибори

Сергей Сидоренко, "Коммерсантъ" (Украина)

Возможность проведения досрочных парламентских выборов, о которой в конце минувшей недели заявили в Партии регионов, поддержали в оппозиционном лагере. Ранее за перевыборы высказывались и в партии УДАР, которая набрала в 2012 году меньше голосов, чем рассчитывали партийные аналитики. Теперь же с требованием распустить Раду выступили и представители "Батькивщины".

"Мы готовы пойти на эти выборы и победить",— заявил вчера лидер фракции "Батькивщина" Арсений Яценюк после очередного безуспешного раунда консультаций о прекращении продолжающегося с 5 февраля блокирования парламента. При этом политик выдвинул противоположное требование об изменении закона о выборах: "Мы создаем рабочую группу для разработки нового избирательного законодательства, которое будет полностью основываться на открытых списках".

Технически закон возможно изменить до начала кампании, несмотря на блокаду ВР. Если президент примет решение о роспуске парламента, Центральная избирательная комиссия не сможет запустить процесс из-за отсутствия финансирования. Трибуну придется разблокировать для внесения изменений в бюджет, а в пакете с ним могут быть приняты и другие законы.

В оппозиции уверены, что их инициатива наберет больше голосов в сессионном зале, чем провластная. "Мажоритарку поддерживает только Партия регионов, их не больше 200. Коммунисты не самоубийцы — на прошлых выборах по мажоритарной части они не получили ни одного мандата. На мажоритарщиков мы тоже рассчитываем. Большинство из них ориентировалось на ту или иную политическую силу, а те, кто был связан с ПР, уже вошли в их фракцию",— пояснил заместитель главы фракции "Батькивщина" Сергей Соболев.

Коммунисты действительно поддерживают оппозиционную инициативу. "Мажоритарка — это олигархическая система, при которой побеждает тот, у кого есть админресурс или деньги. Очевидно, что мы ее поддерживать не будем. Страна должна вернуться к пропорциональной системе, и, естественно, с механизмом открытых списков",— заявил "Ъ" член фракции Компартии Александр Голуб. При этом он отметил, что в КПУ все же надеются избежать роспуска Рады и перевыборов.

Разработка нового закона, по словам Сергея Соболева, не потребует много времени — за его основу оппозиция намерена взять проект Избирательного кодекса, разработанный еще в 2009-2010 годах при финансировании Еврокомиссии. Между тем в "Батькивщине" признают, что всерьез перспективу роспуска Рады не рассматривают, а их действия являются лишь ответом на высказывания представителей Партии регионов. "Я убежден, что президент никогда не пойдет на роспуск при таком падении рейтинга ПР. Поэтому времени для доработки закона у нас достаточно",— заявил Соболев.

Представители оппозиции склонны верить, что в Партии регионов готовятся к силовому разблокированию Рады. Оппозиционные лидеры несколько раз предупреждали об этом журналистов, но до сих пор сигналы оказывались ложными. Вчера вечером, по их мнению, угроза штурма была особенно велика — к депутатам фракции УДАР, блокирующим трибуну с 5 февраля, присоединились представители "Батькивщины" и "Свободы". Депутаты забаррикадировались в зале и остались там на ночь.

В Партии регионов отвергают предположения о силовом варианте. "Мы выступаем исключительно за конструктивный диалог. Все проблемные вопросы будем решать за столом переговоров", — заверил глава регламентного комитета Владимир Макеенко (ПР). Решающим может стать уже сегодняшний день. Представители Партии регионов и Компартии утверждают, что их фракции намерены прийти в сессионный зал в полном составе и возобновить работу, не прибегая к силовым действиям. "В сессионном зале будет присутствовать достаточное количество депутатов, чтобы обеспечить персональное голосование. Есть полная готовность работать, голосовать лично и исполнять обязанности народного депутата, как и предусмотрено Конституцией", — заявил первый вице-спикер Игорь Калетник.

<http://www.kommersant.ua/doc/2130473>

«Удар «любих друзів» по «УДАРу»

Анна Черевко, «День»

Фракція «Батьківщина» зіграла на випередження. Ухвалила рішення про висунення Віталія Кличка єдиним кандидатом на посаду міського голови від опозиції. Таке повідомлення на своїй сторінці у Facebook розмістив член фракції Леонід Ємець. «Щойно на фракції прийняли рішення беззастережно підтримати Віталія Кличка на мера Києва. Ніяких додаткових умов — ні щодо президентської кампанії, ні інших. Київ потрібно звільнити», — зазначив він.

Нагадаємо, раніше бажання стати єдиним опозиційним кандидатом висловив позафракційний депутат Петро Порошенко. Деякі політологи прогнозували, що рішення щодо його участі у виборах уже фактично вирішено і є позитивним. Однак «УДАР», як відомо, заявив, що партія не висловлювала підтримки ані Порошенкові, ані жодному іншому «сторонньому кандидату».

А на крок «Батьківщини» Віталій Кличко вчора також відреагував. «На цю тему ми ще не розмовляли й ці питання не обговорювали», — сказав він на брифінгу в понеділок. І додав: «Не обговорюючи з нами, нас же й оженили».

Ірина Геращенко, народний депутат, партія «УДАР» (з її сторінки в Facebook):

— Перше. Шкода, що «Батьківщина» запізнилася з рішенням. Якби таку мудрість і одностайність 2008 року, то ніколи б Черновецький не став вдруге київським мером і нам не прийшлося би розгрібати діяння його «молодої команди». Чомусь думаю, що й результати президентських виборів тоді б були іншими, адже команда Черновецького 2010-го добре попрацювала з «улюбленими бабусями», а ПР за це відпустила мера насолоджуватися життям без усяких там неприємних зустрічей із кірєєвими-царьовими. Друге. Сьогодні опозиції надважливо разом домовитися про проведення виборів мера та Київради в столиці й, до речі, мера Чернівців цього року. Визначити дату і правила, за якими вони відбуватимуться. Наша фракція виступає за два тури, щоб це був мер більшості. Ми зареєстрували відповідний законопроект. Третє. Звісно, цей випадок, коли «без мене мене оженили» означає, що першість підтримки Кличка в Києві визнають сьогодні всі політичні сили (й у владі, й у опозиції).

Костянтин Матвієнко, експерт Корпорації стратегічного консалтингу «Гардарика»:

— Виголошенням подібної заяви «Батьківщина» намагається стимулювати Кличка, прискорити його рішення щодо участі у виборах мера та готовності стати єдиним опозиційним кандидатом, щоб це місце не посів хтось інший. Однак воно не має жодного сенсу. Сам Кличко, хоч і має певний пріоритет у тому, щоб балотуватися на міського голову, жодних заяв не робив. Тепер він опиняється в дуже незручній ситуації: йому потрібно або мотивовано відмовитися від претендування на посаду, або йти на міські вибори, абсолютно втрачаючи шанс стати кандидатом у президенти.

До того ж в умовах, коли вибори ще не оголосили, й невідомо, за яким законом вони проводитимуться (чи спробує парламент внести до нього зміни), такий крок «Батьківщини» — випереджений удар «любих друзів» по репутації свого напарника, який одночасно є й конкурентом.

Якщо Кличко відмовиться брати участь у президентських виборах, він буде змушений погодитися стати єдиним опозиційним претендентом на крісло міського голови — удар «Батьківщини» по «УДАРу» своєї мети досягне. Якщо ж він готовий до того, щоб балотуватися на найвищу державну посаду, «УДАР» має відшукати способи, щоб запропонувати іншого єдиного кандидата.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/den-ukrayini/udar-lyubih-druziv-po-udaru>

Сковані одним ланцюгом

Тетяна Суворова, Ярослав Грущинський, "Голос України"

Хаотична забудова історичної частини міста — головний біль небайдужих киян. Останніми роками громадські активісти ведуть запеклу боротьбу із забудовниками, які всіма правдами і неправдами намагаються «поліпшити» нашу столицю численними багатоповерховими офісно-торговельними центрами. Та, судячи із масштабів цієї проблеми, — не з тими воюють. Адже відсоток самовільних будробіт — не такий і великий. Насправді забудовники всіх «проблемних» об'єктів мають у своєму арсеналі купу дозвільних документів.

Одне з найгучніших протистоянь — будівництво по вулиці Гончара, 17—23. Бізнесмени вирішили, що історичному серцю Києва саме не вистачає ще одного дев'ятиповерхового житлового комплексу з підземним паркінгом, басейном, SPA. Те, що по сусідству з майбутнім елітним центром розташовано 4—5-поверхові історичні будівлі, а за кількасот метрів — заповідник Софія Київська, забудовників не бентежило. Мета ж бо в них — гроші заробляти. Та зовсім інше питання, чим керувалися депутати міськради та столичні чиновники, коли погоджували та дозволяли це будівництво. Адже на захист прав громади міста це не дуже схоже. Та про все по порядку.

У липні 2004 році Київська міська рада приймає рішення, яким затверджує проект відведення земельних ділянок ТОВ «Інвестиційно-будівельна група» для будівництва, експлуатації та обслуговування житлового комплексу по вул. О.Гончара, 17—23. Тоді міським головою був Олександр Омельченко.

Згідно із проектом, на цій ділянці має з'явитися «Житловий комплекс із чотирьох секцій. Висота будинку — 8 поверхів у бокових секціях, 9 поверхів у центральних... та дворівневий підземний паркінг і внутрішній двір».

Навіть на ескізах видно, як «гармонічно вписується» цей об'єкт в уже наявну забудову... Та диявол, як відомо, ховається в деталях. Найбільшим злом цього проекту, на думку його противників, став запланований підземний паркінг. Будувати який, до речі, зобов'язало те-таки рішення Київради. Знаючи про проблеми із трафіком на вузьких центральних вулицях міста, депутати «завбачливо» прописали в рішенні вимогу «передбачити місця постійного зберігання автотранспорту (крім відкритих авто-стоянок) у кількості не меншій за кількість квартир».

Проте цікавіший пункт рішення — вимога передати головному управлінню житлового забезпечення КМДА 10 відсотків загальної площі будинків. Можливо, саме зобов'язання виконати його забезпечило забудовникам своєрідний карт-бланш. Принаймні хоч би який недоцільний видавався цей проект, необхідні для будівництва документи було отримано.

За даними самої «Інвестиційно-будівельної групи», проектування та погодження проекту тривало чотири роки. Й усі необхідні дозвільні документи було отримано. Та тільки-но майбутній будмайданчик огородили зеленим парканом, почались протести громадськості. Ініціативна група мешканців району з першого дня називала заплановані роботи незаконними. І, як постановив минулого року Господарський суд Києва — мала рацію. Колегія суддів визнала: Київрада не мала права відводити землю під забудову. Апеляційний суд залишив це рішення в силі. Головний аргумент: ця ділянка розміщена в межах архітектурної охоронної зони «Города Ярослава» та на території пам'ятки археології «Культурний шар Города Ярослава». Відтак розпоряджатися такими «особливо цінними землями» можна лише після погодження з Верховною Радою. А зроблено цього не було.

Натомість, маючи на руках незаконне, як уже відомо, рішення Київради про передачу землі в оренду, майбутній забудовник почав збирати погодження для свого елітного проекту. Так, приміром, у матеріалах судової справи є позитивний висновок державної землепорядної експертизи. На підставі «перевірки проектних матеріалів» тодішній начальник управління координації та експертизи ГУ земельних ресурсів КМДА Артем Кадомський своїм підписом «рекомендує для подальшого розгляду та затвердження» цей проект. От тільки, як видно із копій документів, які отримав «Голос України», там, де мали б стояти дата й підпис вищого керівництва — першого заступника начальника управління пана П. Ніколюка, — порожнє місце. Чи є цей «папірець» документом — питання. Так само, як і те, чи мав пан Кадомський право ставити підпис на ньому.

«Сумнівної якості» і висновок про передачу земельних ділянок забудовнику. Підписано «документ» в. о. начальника головного управління А. Муховиковим. Крім цього автографа, ні дати, ні вихідних даних, ні печатки.

Утім, навіть це не завадило забудовникам зібрати на титульному аркуші свого проекту всі необхідні дозволи.

Перший штамп із написом «погоджено», судячи з дат, поставило керівництво ГУ культурної спадщини КМДА ще в березні 2007-го. Отримав цей проект і позитивний висновок комплексної державної експертизи. Та тут, щоправда, є нюанс: датується висновок «Київдержекспертизи» березнем 2008 року. За два місяці до цього було прийнято рішення про ліквідацію цієї організації. Її функції та обов'язки перейшли до ново-

створеного Державного підприємства «Спеціалізована державна експертна організація — Центральна служба Української державної будівельної експертизи» та її філій. Як результат, усі висновки, видані в період із 14 січня 2008 року, потребували додаткового підтвердження керівниками новоствореної структури. Однак зроблено цього не було. Тому ще в січні 2010 року в. о. директора Київської міської філії ДП «Укрдержбудекспертиза» Ігор Гаврилін повідомив: позитивний висновок експертизи проекту є недійсним. А тому всі будівельні роботи, які там на той час проводились, не відповідали вимогам законодавства.

Тим часом є на проекті й ще один дуже цікавий штамп. «Затверджено» також поставили і в Державній службі з питань національної культурної спадщини. Щоправда, вже за сім місяців змінили свою думку. За тим самим підписом, що і на штампі (до слова, належить він голові служби Миколі Кучеруку), цього разу вимагали «негайно припинити виконання будь-яких будівельних чи земляних робіт по вул. Гончара, 17—23». Цікаве формулювання має початок першого речення цього припису: «Враховуючи значний громадський резонанс навколо будівництва...».

Здається, якби не мітинги та акції протесту, в Державній службі з питань нацкультспадщини і не згадали б, що даний «будмайданчик» є пам'яткою археології національного значення.

Що, як мінімум, передбачає проведення попередніх археологічних досліджень території перед початком будь-яких земельних робіт. Проте зроблено цього не було.

Та найдивовижнішою є та безкарність, яку, вочевидь, відчував забудовник. Від самого початку робіт і впродовж подальших чотирьох років регулярно виносилися приписи, в тому числі судові, з вимогою зупинити будівництво. Такого ж висновку, приміром, дійшла і спеціально створена у 2010-му наказом Мінрегіонбуду робоча група. Особисті обіцянки зупинити незаконне будівництво лунали з уст і міністрів, і голови КМДА. Що в результаті? На сьогодні вже зведено кількаповерховий каркас майбутнього елітного будинку. Не хочеться думати, що історія з «узаконенням незаконної новобудови» за сценарієм епопеї з будівлею над станцією метро Театральна може повторитися...

Тим часом ще у 2010 році тодішній генеральний директор Національного заповідника «Софія Київська» Неля Куковальська біла на сполох: за ХХ століття рівень ґрунтових вод на території заповідника піднявся на 6 метрів. Після завершення будівництва підземного паркінга та фітнес-центру у Рильському провулку рівень води піднявся ще на 1,3 метра. Впливатиме на гідрогеологічний стан території заповідника й будівництво по вул. Гончара. І хтозна, можливо,

саме воно стане останньою краплею. Хочеться вірити, що через апетити чиновників, які збагатилися, видаючи незаконні погодження та дозволи, чи просто недбало виконували свої обов'язки, Україна не втратить пам'ятку світового значення.

До уваги правоохоронців!

Редакція вважає, що дії керівництва ТОВ «Інвестиційно-будівельна група» та окремих представників київської влади повинні бути належним чином розслідувані правоохоронними органами.

Правоохоронці зобов'язані дати правову оцінку так званому «Позитивному висновку управління координації та експертизи», на якому стоїть підпис тодішнього начальника Артема Кадомського. Сумнівно вважати цей «висновок» документом, натомість посадові особи «Інвестиційно-будівельної групи» використовували його як підставу для будівництва, що підпадає під дію статті 356 Кримінального кодексу (самоправство) або ж статті 358 КК (підроблення документів). Чи все-таки це Артем Кадомський діяв усупереч своїм службовим повноваженням і його «позитивний висновок» перегукується зі статтями 367 КК (службова недбалість) або 365 КК (перевищення влади або службових повноважень)?

Схожа ситуація з «Висновком про передачу земельних ділянок», підписаним Анатолієм Муховиковим. Посадовець підписав документ, пославшись на попередні «позитивні висновки погоджувальних організацій», водночас закриті очі на нелегітимність висновку «Київдержекспертизи», а також на «висновок Артема Кадомського», про який ішлося вище. Не потрібно пояснювати, що такі речі чиновники просто так не роблять, і, можливо, тут варто також шукати ознаки злочину, передбаченого статтею 368 КК (одержання хабара).

І насамкінець. Посадові особи «Інвестиційно-будівельної групи» вчинили порушення, продовжуючи будівництво, незважаючи на судові заборони. Такі дії кваліфікуються за статтею 382 КК (невиконання судового рішення).

Переконані, що за детальнішого вивчення справи правоохоронцям відкриються й інші обставини, що підпадають під дію Кримінального кодексу.

Тож просимо вважати цю статтю повідомленням про злочин, яке працівники правоохоронних органів зобов'язані протягом 24 годин внести до Єдиного реєстру досудових розслідувань, після чого розпочати розслідування фактів службових зловживань, як того вимагає стаття 214 Кримінального процесуального кодексу України.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=281040>

Дворовые отношения

Артем Скоропадский, "Коммерсантъ" (Украина)

Конфликт в Гостином дворе начался вчера утром, когда там появилась группа строителей, забаррикадировавших вход в здание мешками. Как известно, предприятие "Укрреставрация" осуществляет реконструкцию Гостиного двора под торгово-офисный центр, что вызвало протесты столичных общественных активистов. Вчера защитники Гостиного двора попытались вытеснить строителей. Ближе к 15.00 возле здания собрались около 100 человек, включая народных депутатов от партий "Батькивщина" и "Свобода". Они без особых усилий разобрали баррикаду у входа, после чего около десяти находившихся там работников покинули здание. Однако вместо них на Подол прибыли четыре автобуса с бойцами спецподразделения МВД "Беркут", которые ворвались во внутренний двор и начали вытеснять находящихся там людей. Всех, кто пытался сопротивляться, били, не смущаясь присутствия многочисленных журналистов.

Досталось от сотрудников "Беркута" и народным депутатам. Например, Александра Бригинца ("Батькивщина") прижали к забору сразу трое бойцов, а еще один бил его в лицо; Олега Гелевея ("Свобода") протащили по земле, порвав рубашку; а его однопартиец, член комитета по вопросам законодательного обеспечения правоохранительной деятельности Андрей Мищенко и вовсе оказался в автозаке. Всего милиция задержала 36 человек, в том числе членов "Свободы", а также лидеров общественных организаций "Спільна справа" и

"Коалиция участников помаранчевой революции" Александра Данилюка и Сергея Мельниченко.

— Такого, чтобы милиция била народных депутатов, я не помню даже при Леониде Кучме. "Беркут" сорвался с цепи, как бешеная собака,— рассказал "Ъ" народный депутат Юрий Сиротюк ("Свобода"), который также принимал участие в драке.

В итоге активисты, не попавшие в милицию, переместились к зданию Подольского РОВД, где начался пикет с требованием освобождения задержанных.

— Мы видим, что власть плевать хотела на наши требования и митинги и переходит к откровенным репрессиям в отношении оппозиции,— заявил глава "Студенческой свободы" Руслан Андрийко.

В это же время в РОВД приехали вице-спикер Верховной рады Руслан Кошулинский и народный депутат Андрей Мохнык (оба — "Свобода"), которые потребовали немедленно освободить задержанных. Одновременно с этим в здание МВД прибыли несколько народных депутатов, потребовавших экстренной встречи с главой министерства Виталием Захарченко. "На встрече присутствовали министр Виталий Захарченко и чуть ли не все его заместители. Он пообещал провести служебное расследование, а также отстранить от исполнения обязанностей милицееское руководство, присутствовавшее в Гостином дворе во время потасовки. Еще сказал, что все задержанные выйдут на свободу уже сегодня",— рассказал "Ъ" о результатах встречи Юрий Сиротюк.

Ближе к вечеру активистов действительно начали выпускать из Подольского РОВД. "На меня составили ложный протокол, в котором сказано, что я дрался с какими-то частными охранниками и нецензурно выражался в публичном месте, хотя никаких охранников я не видел. Я стоял в стороне, а задержан был начальником "Беркута" Владимиром Александровым, который знает меня в лицо. Так что все эти бумаги — не более чем профанация",— сказал "Ъ" после освобождения Александр Данилюк.

В официальном пресс-релизе, опубликованном на сайте ГУ МВД в Киеве, ничего не говорится о стычках с народными депутатами. Там, в частности, утверждается, что вчера около 15.00 в Гостиный двор прибыли народные депутаты и представители общественных организаций в количестве 50-60 человек. По данным МВД, депутатов беспрепятственно пропустили в здание, а между охраной и активистами возник конфликт. Последние, пытаясь проникнуть в помещение, "повредили двери и офисную мебель". В результате на место был вызван усиленный наряд милиции. "Сотрудники правоохранительных органов пресекли нарушение общественного порядка. Более 30 участников конфликта были доставлены в Подольское РУ. После предоставления объяснений и составления административных протоколов по ст. 173 ("мелкое хулиганство") и ст. 185 ("злостное неповиновение законному требованию сотрудника милиции") Кодекса об административных правонарушениях они будут отпущены",— говорится в сообщении киевской милиции.

<http://www.kommersant.ua/doc/2130631>

Інтернет-ЗМІ

В опозиції не виключають розблокування Ради вже завтра *РБК-Україна*

Опозиція не виключає розблокування роботи Верховної Ради України завтра, 20 лютого, за умови особистого голосування шляхом підняття рук. Про це на брифінгу заявив голова фракції "Батьківщина" Арсеній Яценюк.

"У нас закінчилося ще одне засідання керівників фракцій. Засідання Ради почнеться тільки у випадку особистого голосування. Перший акт голосування Верховної Ради України можливий тільки підняттям руки", - заявив він.

Також Яценюк повідомив, що в рамках консультацій обговорюється питання, як посилити відповідальність за неперсональне голосування. "Вони скрутили "голову" сенсорній кнопці. Тому нам необхідно забезпечити роботу системи голосування в перспективі", - сказав Яценюк.

Голова фракції "Удар" Віталій Кличко зазначив, що опозиція і більшість наблизилися до компромісу. "Ми два тижні відстоюємо свою позицію... Нас починають чути, щоб Верховна Рада почала працювати, але за новими правилами", - заявив Кличко.

Виникнення парламентської кризи у зв'язку з питанням про персональне голосування змусило заговорити про можливе голосування за допомогою рук. Регіонали і опозиціонери ніяк не можуть домовитися про систему "Рада-3", ні про систему "Рада-4", ні про систему "Рада-5", так що питання про голосування руками стає все більш актуальним.

Яценюк вважає, що у спікера Верховної Ради Володимира Рибачака є всі юридичні підстави для того, щоб забезпечити голосування руками або бюлетенями в парламенті. Ідею голосування руками підтримує і лідер фракції "Удар" Віталій Кличко.

В той же час лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов вважає, що голосування руками недоцільне, враховуючи те, що воно буде займати велику кількість часу. Однак регіонали можуть погодитися на таке вирішення ситуації, оскільки опозиція не має наміру здаватися, а вчора до "Удару" в Раді приєдналися депутати від "Свободи" і "Батьківщини". Сьогодні нардепи від опозиції прийшли в парламент у вишиванках.

Вчора ПР провела нараду в кінотеатрі "Зоряний". Вже сьогодні регіонали запропонували опозиції своє бачення виходу з ситуації. За словами нардепа Володимира Олійника, картки відсутніх на засіданні депутатів блокуються, якщо нардеп не пройшов реєстрацію. Це в купі з голосуванням руками може допомогти сторонам знайти компроміс. У ПР вважають, що вже завтра Рада запрацює.

Трибуна парламенту була заблокована опозицією у зв'язку з вимогою про персональне голосування 5 лютого. Крайній термін, коли Верховна Рада повинна почати роботу, закінчується 6 березня. Якщо до цього часу народні депутати не зберуться на засідання, Президент Віктор Янукович вже 7 березня отримає право достроково припинити повноваження нинішнього парламенту.

<http://www.rbc.ua/ukr/top/show/v-oppozitsii-ne-isklyuchayut-razblokirovanie-rady-uzhe-zavtra-19022013125900>

У ПР підтримують внесення змін до регламенту Ради

ForUm

Зміни до регламенту можуть стати компромісом між опозицією та більшістю. Про це журналістам у парламенті заявив народний депутат України, член парламентської фракції Партії регіонів, голова Комітету ВР з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради Володимир Макеєнко.

При цьому він підкреслив, що для вирішення цього питання потрібно відкрити сесію парламенту.

«Це ж нормально: щоб внести зміни в регламент, потрібно відкрити сесію, і щоб комітети почали працювати. Ми це пропонуємо, але відповіді від наших колег немає», - сказав він і припустив, що опозиція намагається втягнути більшість у силове вирішення питання.

Депутат також повідомив, що конкретні напрацювання змін ще не передані у регламентний комітет. «Їх на даний момент немає, але я не думаю, що це проблема. Це ж один рядок або один абзац. Так що ми можемо його винести у зал в одну секунду», - сказав нардеп і уточнив, що пропонувані на переговорах зміни у регламент стосуються персонального голосування.

Який саме механізм реалізації буде передбачений, Макеєнко поки не знає, але, за його словами, гарантією прийняття такої ініціативи буде публічне підписання законопроекту

представниками всіх фракцій парламенту. «Якщо він буде підписаний усіма, це означає, що він має шанс на проходження у Верховній Раді», - підсумував він.

Як раніше повідомляв ForUm, народний депутат від Партії регіонів Ганна Герман заявила, що у вівторок, 19 лютого, парламент може розпочати свою роботу.

Заступник голови ВР Руслан Кошулинський заявив, що представники опозиційних фракцій вимагають внести зміни до Закону «Про регламент Верховної Ради».

Нагадаємо, народні депутати від опозиції блокують роботу Верховної Ради з 5 лютого.

<http://ua.for-ua.com/politics/2013/02/19/111150.html>

"Народний депутат? А нам по..." - "беркутівці" ногами в обличчя били недоторканих біля Гостинного двору *Gazeta.ua.*

Народних депутатів, громадських активістів та журналістів били залізними палицями рейдери біля Гостинного двору у Києві.

Крім того, у натовпі рейдери пускали сльозогінний газ. Проте після приїзду "беркутівців" сутички стали більш жорсткими. Про це у коментарі кореспонденту *Gazeta.ua* розповів народний депутат- "свободівець" Юрко Сиротюк.

"Міліціонери, вичищаючи територію, затримували і били всіх підряд. Мене з матюками били з усіх боків. Били ногами у обличчя. Виривали моє посвідчення. Це робили і командир міліції, і командир "Беркуту". Такої особистої образи я ще не відчував ніколи. У мене немає місця на тілі, куди б мене сьогодні не лупанули", - розповів Сиротюк.

За словами представника "Свободи", правоохоронці дуже сильно побили "свободівця" Олега Гелевея.

"Лікаря за фахом - це Олега Гелевея, "беркутівці" збили з ніг і кидали. Він весь у крові, вся сорочка. Такого в історії незалежності я ще не бачив. Всі поводитись, як звірі. Не знаю з чим це пов'язано. В автозак посадили Андрія Міщенко зі словами: "Народний депутат? А нам по...", - додав Сиротюк.

Він додав, що окрім "Свободи" у сутичках потерпіли нардепи від "Батьківщини" Андрій Павловський та Олександр Бригинець.

Варто зазначити, що представник фракції "Свобода" Олександр Аронець, виклав у соцмережі "Фейсбук" фотографію на якій видно, що "свободівцю" Михайлу Кублію зламали ніс.

<http://gazeta.ua/articles/np/ narodnij-deputat-a-nam-po-berkutivci-nogami-v-oblichchya-bili-nedotorkannih-bily/483139>

Валерия Лутковская: «Я не против числиться дочерью Лавриновича» *Обозреватель*

Права человека - это не лозунг на митинге и не красочно оформленная декларация. Это прежде всего - кропотливая работа по преобразованию всей системы отношений в государстве. Работа, к которой не привыкли, которую не замечают, но которая только и может сделать страну европейской, а ее жителей - полноправными гражданами. О нюансах работы по защите прав человека в Украине, о трудностях и о скандалах вокруг имени главного правозащитника страны "Обозреватель" беседует с Уполномоченным Верховной Рады по правам человека Валерией Лутковской.

- Валерия Владимировна, не так давно Вы стали жертвой достаточно агрессивных высказываний со стороны народного депутата Александры Кужель. Как вы прокомментируете ее заявления в Ваш адрес?

- Если говорить о каких-то оценочных суждениях, то госпожа Кужель имеет на них право, и я ни в коей мере не собираюсь нарушать это ее право. Если же речь идет о конкретных

фактах, в частности, о ее заявлении, будто я являюсь родственницей Александра Лавриновича и лишь благодаря коррупционным связям сделала карьеру, то это уже фактические утверждения. И госпоже Кужель придется доказывать их достоверность в суде, потому что ни одно из этих высказываний не является правдой. Я не являюсь родственницей А.В.Лавриновича ни в какой мере, а моя карьера в Министерстве юстиции началась задолго до того как Лавринович пришел в Минюст. Поэтому я обратилась в суд, поскольку распространение абсолютно лживых утверждений не к лицу политику и народному депутату. И еще потому, что я не считаю допустимым пренебрежительные высказывания в адрес учителей, которые тоже имеют право на развитие собственной карьеры.

- Да, Вас ведь попрекнули тем, что вы были учителем.

- Я действительно была учительницей, но работать в Министерство юстиции пришла еще в 1995 г., задолго до того, как Лавринович его возглавил. Тогда и началась моя карьера в Минюсте. Я получила юридическое образование и занимала различные должности в министерстве. Поначалу я с улыбкой восприняла появление этой нелепой информации. В прямом эфире на канале "Интер", когда зашла речь о моих родственных связях, я припомнила слова Александра Владимировича Лавриновича. Он мне посоветовал: не мучайся с названиями родственных связей, говори сразу, что дочь. Все поняли, что это шутка, и над ней даже здесь в офисе достаточно долго смеялись. Я, кстати, совершенно не против числиться дочерью Александра Владимировича, так как многому у него научилась и ценю его как высококлассного профессионала и порядочного человека. Но когда речь заходит о выводах, будто только благодаря коррупционным связям я сделала карьеру в Министерстве юстиции - извините, тут уж не до шуток. Эти выводы совершенно не соответствуют действительности, и тем, кто допускает подобные высказывания, придется в суде доказывать их правдивость.

- Ситуация не вызывает удивления, ведь Кужель в оппозиции, а у Вас с оппозицией отношения не сложились еще с тех дней, когда Вас выбрали на должность уполномоченного по правам человека...

- Прежде всего, я не согласна с определением Александры Кужель как оппозиционного политика - учитывая то, как часто она меняла политическую ориентацию. А что касается моих отношений с оппозицией, то мы изначально сказали, что Офис Уполномоченного - вне политики. И потому мы, с одной стороны, поддерживаем те начинания, которые исходят из парламента и касаются улучшения ситуации с защитой прав человека, а с другой стороны, мы осуждаем любую инициативу, если она может потенциально нарушить права человека - все равно, от кого исходит такая инициатива. Так, например, было с законопроектом, который подал народный депутат Журавский - представитель Партии регионов, кстати. Он предлагал криминализировать диффамацию. Мы вместе с общественными организациями тогда заявили, что этот законопроект содержит в себе потенциальную угрозу свободе слова. Тогда парламент отменил свое голосование за этот проект в первом чтении.

Так что говорить, будто у меня сложились либо не сложились отношения с оппозицией или с правящей партией, достаточно сложно. Потому что изначально этот офис находится вне политики - во всех странах, и в нашей стране, я надеюсь, тоже.

- Но Ваша предшественница под конец своей каденции привнесла долю политики в работу офиса...

- Именно поэтому первое мое заявление было о том, что этот Офис - вне политики. Категорически неправильно, когда офис омбудсмена, который должен находиться над политической схваткой и заниматься решением системных проблем в сфере защиты прав человека, вместо того ввязывается в политическую борьбу на той или иной стороне. Это дело политиков. Это не дело правозащитников.

- А что в Вашем понимании означает "вне политики"?

- Ну во-первых это не быть членом какой либо политической партии. Я, к примеру, не состою и не состою ни в какой партии. Кроме того, это означает не быть участником избирательного процесса, не представлять интересы и не действовать в интересах какой либо политической силы. Не комментировать политические события и заявления политиков.

Высказываться за или против той или иной законодательной инициативы исключительно в контексте ее влияния на права человека и безотносительно политической принадлежности ее автора или авторов.

- И все-таки контакта с политикой Вам не избежать. Вас критикует оппозиция за посещение больницы, где содержится Тимошенко, и в целом ваша позиция по Тимошенко и Луценко подвергается критике...

- Критика моего посещения больницы Тимошенко действительно имела место. Но критики моих действий в отношении Луценко не было вообще. Наоборот, мы находимся во вполне конструктивном взаимодействии. И это наиболее ярко показывает, насколько деятельность омбудсмена может быть эффективной, если его не пытаются втянуть в политические игры.

Да, мы действительно без предупреждения приехали в больницу в Харькове, где сейчас находится Юлия Владимировна. Мы не предупреждали ни оппозицию, ни власть, ни пенитенциарную службу, ни саму больницу. Естественно, саму Юлию Владимировну тоже не предупреждали. Мы приехали для того, чтобы посмотреть, что происходит на самом деле. Ведь СМИ писали, что есть угроза жизни человека. И мы приехали в Харьков - точно так же, как приехали бы к любому другому человеку, чьи права под угрозой. Просто далеко не каждый визит вызывает такой интерес со стороны СМИ. Но в данной ситуации мы приехали, посмотрели, сфотографировали. После этого была пресс-конференция, на которой мы рассказали и показали обществу все, что увидели, с помощью фотографий и документов. То, что мы показали объективную информацию, которая была не совсем на руку тем или иным политикам - ну, извините. Мы и не обязаны нравиться политикам или действовать в их интересах.

- Вы упомянули о конструктивном взаимодействии с Луценко?

- Да, наше взаимодействие было вполне эффективным. Как только появлялись какие-то жалобы - была соответствующая реакция и действия с нашей стороны. И пенитенциарная служба достаточно эффективно выполняла наши рекомендации, касающиеся жалоб Юрия Луценко.

Во время нашей последней встречи Юрий Витальевич заявил, что омбудсмен не должен заниматься проблемами отдельно взятого Луценко. Он должен заниматься системными проблемами. "Если Вы занимаетесь мной, то используйте меня в качестве индикатора тех системных проблем, которые существуют в пенитенциарной системе", - вот что он сказал. С чем я полностью согласна, так как задача любой национальной институции по защите прав человека - не только и не столько заниматься конкретными проблемами конкретного человека, сколько помогать решать системные проблемы на системном уровне. Поправить законодательство, если проблема в законах, поправить подзаконные нормативные акты, пообщавшись с правительством и другими соответствующими органами, которые издали те или иные нормативные акты, и таким образом исправить ситуацию с правами человека. Поэтому мне импонирует позиция Луценко, когда он говорит, что он скорее лакмусовая бумажка, и на его истории можно попытаться вообще исправить ситуацию с правами человека в пенитенциарной системе. Конечно, не по всем вопросам - потому что далеко не все они касаются Юрия Луценко. Но некоторые действительно вполне можно рассматривать на системном уровне.

- А каковы системные проблемы тех людей, которые содержатся за решеткой?

- У меня есть одно уточнение. Я очень не хочу, чтобы сложилось такое впечатление, будто омбудсмен в Украине занимается только теми людьми, которые находятся в местах лишения свободы.

- Но они больше поражены в правах, чем другие...

- Несомненно. Они полностью находятся под контролем государства, и государство должно позаботиться о том, чтобы их права были соблюдены. Поэтому всем местам несвободы уделяется достаточно много времени, в том числе и в моей работе.

Специально для того, чтобы улучшить ситуацию с правами человека в местах несвободы, был создан Департамент по реализации Национального превентивного механизма против пыток. Этот вопрос тормозился с 2006 г. Сейчас принят соответствующий закон, и мы работаем в тесном взаимодействии с неправительственными организациями для контроля над местами несвободы. Мы вместе с контролерами (так называемыми "мониторами") от неправительственных организаций без предупреждения планомерно либо непланово посещаем места несвободы для контроля за соблюдением прав человека.

Речь не только о пенитенциарной системе, но и о системе МВД, о пограничной службе, и о тех местах несвободы, которые относятся к системе Министерства социальной политики, Министерства охраны здоровья, Министерства образования и т.д. Туда достаточно часто ездят наши сотрудники. Было совершено более 200 визитов, из них около 80 - вместе с неправительственными организациями.

НПО готовят своих мониторов, они же их утверждают на экспертном совете. Здесь есть определенная специфика: одно дело зайти в следственный изолятор, и совсем другое - в детский дом. Обращать внимание нужно на разные вещи.

Мы подробно расскажем о работе Национального превентивного механизма против пыток в первом ежегодном отчете, который будет представлен в Верховной Раде.

- А что Вы скажете о состоянии прав тех граждан, которые не находятся в местах лишения свободы?

- Я бы в этом вопросе вычленила несколько моментов. Во-первых, это социально-экономические права. Здесь есть проблема, которая идентифицирована даже не мной, а Европейским судом по правам человека. Проблема, решения которой я сейчас не вижу и не знаю, когда мы найдем решение. Это проблема социальных выплат, которые предусмотрены специальными законами, но не профинансированы госбюджетом. Пока нашли один путь выхода из данной ситуации - после решения Конституционного суда Кабмин определяет те или иные суммы социальных выплат в зависимости от той суммы, которая заложена в госбюджете для тех или иных целей. Однако, думаю, нужно делать и другие шаги для решения этой проблемы, поскольку она достаточно серьезна. Это и "дети войны", и категории чернобыльцев, афганцев, ветеранов Великой отечественной войны - все они требуют защиты своих прав.

Есть еще достаточно большой спектр вопросов, касающихся имущественных и жилищных прав. Причем касаются они не только взрослых граждан Украины, но и детей. Родители, не понимая, что будет в дальнейшем с их детьми, берут кредиты в банках под залог имущества. И когда возникает проблемная ситуация в семье, кредит не выплачивается, и родителей выбрасывают на улицу вместе с малолетними детьми. Это действительно проблема, о которой нужно много и серьезно говорить.

Кроме того, мы сейчас вплотную занялись проблемами в сфере здравоохранения. Недавно мы провели круглый стол "Вакцинация: право или обязанность?" Сегодня, с одной стороны, родители боятся вакцинировать детей в связи с участвовавшими случаями смерти детей после вакцинации, а с другой стороны, органы образования не принимают в детские сады и школы невакцинированных детей. В то же время, отсутствует государственная политика, которая бы разъясняла родителям, что в отказ от вакцины гораздо опаснее для детей, чем вакцинация. И понимания этой опасности у родителей нет.

Нужен документ под названием "Государственная политика в сфере вакцинации", который бы непременно содержал требования к информационно-разъяснительной работе, которую должны проводить органы здравоохранения среди родителей. Потому что иначе мы будем иметь действительно серьезную проблему в будущем, когда подрастет то поколение, которое недополучило вакцину сегодня. Кроме того, возникает проблема с информированным согласием родителей. Они должны получить полный спектр информации относительно каждой конкретной вакцины и последствий возможных осложнений. И только после этого принимать решение о вакцинации ребенка - с открытыми глазами.

Есть и еще одна проблема, которая сегодня широко обсуждается. По закону, с 1 марта все иностранные поставщики лекарств должны будут получать дополнительную лицензию в

Минздраве. Пошла волна опасений, что иностранные лекарства просто исчезнут из наших аптек. Мы отправили запросы в Минздрав и в Кабмин. Судя по ответам, Кабмин решил, что первые полгода лицензирование будет проходить по заявочному принципу, без серьезных проверок, с тем, чтобы избежать дефицита лекарств в аптеках. Сейчас мы ждем более подробной информации от Минздрава - хотим знать, кто уже получил лицензии, какие лекарства находятся под угрозой дефицита и т.д.

<http://obozrevatel.com/interview/18603-lutkovskaya-ya-ne-protiv-chislitsya-docheryu-lavrinovicha.htm>

Блоги

Олена Бондаренко: О бойкоте УНИАН

pravda.com.ua

Очень странно, что травлю целому агентству, где работает более сотни журналистов, объявили их же коллеги по цеху – журналисты ЗН и почти коллеги – блогеры из УП. Хотя все они друг другу – конкуренты и борются за одних и тех же читателей, но должна же быть хоть какая-то журналистская солидарность в отношении коллег, которые могут пострадать от таких неразумных акций. С водой выплеснуть можно и ребенка – известно, затерто, и, тем не менее, забыто теми, кто сейчас призывает бойкотировать УНИАН.

Почему-то мало кто обращает внимание на то, что ситуация с фейковыми новостями на УНИАН – это всего лишь яркое доказательство тому, что украинская журналистка все глубже и глубже скатывается в желтизну и полуправду, что слухи или чьи-то болезненные версии не перепроверяются, а выдаются за факт, что банальные нормы украинского информационного законодательства, в лучшем случае, вспоминаются журналистами только тогда, когда нарушают их права, а не тогда, когда журналисты нарушают права других граждан.

Куда подевалась традиция перепроверять информацию в двух-трех различных источниках?

Почему журналист забывает об основных правилах своей работы:

- правомерность получения, использования, распространения, хранения и защиты информации;
- защищенность личности от вмешательства в ее личную и семейную жизнь;
- право на информацию может быть ограничено законом в интересах национальной безопасности, территориальной целостности или общественного порядка, в целях предотвращения беспорядков или преступлений, для охраны здоровья населения, защиты репутации или прав других людей, для предотвращения разглашения информации, полученной конфиденциально, или обеспечения авторитета и беспристрастности правосудия;
- информация не может быть использована для призывов к свержению конституционного строя, нарушению территориальной целостности Украины, пропаганды войны, насилия, жестокости,
- разжигание межэтнической, расовой, религиозной вражды, совершения террористических актов, посягательство на права и свободы человека;
- если лицо считает, что оценочные суждения или мнения унижают его достоинство, честь или деловую репутацию, а также другие личные немущественные права, он вправе воспользоваться правом на ответ?

Это всего лишь некоторые выдержки из действующего Закона об информации. Естественно, что их перечень – неполный. Но каждый ли журналист помнит о них и применяет хотя бы эти ограничители в своей работе? Увы...

Самое печальное в данной ситуации, что и те "воители за правду", которые набросились на агентство, с удовольствием перепечатывали печально известные фейковые новости о Власенко и Кужель, не утруждая себя перепроверкой. Более того, свежи в памяти и различные

страшилки о несуществующих видеопленках, где якобы зафиксирована передача акций "Белого лебедя" на краю свежевырытой могилы от одного издания (читать тут – http://gazeta.zn.ua/ARCHIVE/menty_protiv_brigady_pervaya_seriya.html)

и некомпетентный комментарий от блоггеров о якобы желании регионалки Бондаренко "засекретить конфиденциальную информацию" (увы, блоггеры как-то даже и не удосужились вспомнить, что вообще то данная норма действовала в Украине и ранее, читать тут – <http://www.pravda.com.ua/rus/news/2013/01/28/6982370/>).

Вот уж поистине, "пусть тот, кто без греха, бросит камень..."

Очевидно, что руководство УНИАН должно ответить на вопрос – как и почему появились фальшивые сообщения на сайте? Кто ответственен за это?

Вместе с тем, очевидно и то, что в украинской журналистике механизм саморегуляции не работает вовсе. А работает принцип разделения на "своих с.киных детей" и "не своих с.киных детей". Поэтому и выходит, что Анатолий Шарий, который был вынужден спасаться бегством из страны, никому из стопцензурочной тусовки не интересен и защищать его не будут.

Более того, журналисты участвуют в медиавойнах друг против друга. Как, к примеру, и в ситуации с УНИАН. Объявили бойкот бренду, а работы или зарплаты лишатся вполне реальные обычные журналисты. Лозунги – лозунгами, а читательская аудитория украинского общественно-политического интернета – одна. Кто знает, не попытка ли это попросту под шумок попытаться "откусить" часть данного "пирога"? Ну, а если взять во внимание интересы собственника УНИАН? Здесь – версий еще больше.

Бойкот – не выход. Пришло время бороться журналистам не друг с другом, а с недостатками – некомпетентностью и безответственностью. Это вопрос выживания Ее Величества Профессии – Журналист. Полагаю, что парламентский Комитет по вопросам свободы слова и информации сможет стать той площадкой, где можно и нужно обсуждать вопросы соблюдения общепринятых высоких стандартов в журналистском сообществе. Ею может стать и Национальный Союз журналистов. К сожалению, Комиссия по журналистской этике с таковой задачей не справляется.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/bondarenko/51222162ec732/>

Олександр Турчинов: Ми - не раби?! Раби – не ми?!

корреспондент.net

Ніякий універсал чи указ, ніякий закон і навіть Конституція ніколи не зможуть зробити вільною ту людину, яка не здатна сама захищати свою свободу, яка комфортно почуває себе, стоячи на колінах

Сьогодні річниця, яку вже років сто ніхто не святкує. 152 роки з дня відміни кріпосного права.

Мені завжди було цікаво, чому в США всі пам'ятають і з огидою ставляться до того факту, що в них було дозволено рабство, а ми вже встигли забути, що зовсім недавно у нас це також було «у законі»?

В чому проблема? В короткій історичній пам'яті? Чи може тому, що нам здається, що «наше» рабство закінчилось так давно, що всі встигли про нього забути, а от «їх» рана й досі ще не загоїлась? Хочу вас розчарувати: Олександр II відмінив кріпацтво у 1861 році, а рабство в США остаточно було скасоване лише на 4 роки пізніше...

Ніякий маніфест, універсал чи указ, ніякий закон і навіть Конституція ніколи не зможуть зробити вільною ту людину, яка не здатна сама захищати свою свободу, яка комфортно почуває себе, стоячи на колінах. Свобода - це стан душі, це відчуття Богом даного права бути людиною. Можна бути у в'язниці, закутим у кайданах і залишатися вільним, а можна сидіти в урядовому кабінеті і залишатися рабом.

На жаль, сьогодні ми бачимо в Україні рімейк кріпацтва, як психологічного, так і спроби його юридично зафіксувати. І тут проблема не в криміналі, що не здатний нажертися,

упитися своєю владою та величезними ресурсами країни, проблема не в продажних суддях та безпринципних прокурорах. Проблема навіть не в багнетах та зброї, що може бути використана проти кожного з нас.

Проблема - в нас. В нашій готовності опуститись перед владою на коліна, аби б не били та годували. Тому, не дивно, чому ми не святкуємо цей день - нам немає чого святкувати.

http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/o6/a99102?utm_source=pravda.com.ua&utm_medium=inf_pravda.com.ua&utm_campaign=blog_pravda.com.ua_to_korrespondent.net

Ганна Герман: В.Коротич надіслав мені сьогодні листа з вибаченнями *корреспондент.net*

Віталій Олексійович Коротич надіслав мені сьогодні листа з вибаченнями, що російський журналіст перекрутив його слова.

Ось лист, якого надіслав Віталій Коротич:

> Шановна Ганно Миколаївно, мені сказали, що Вас прикро вразило "інтерв'ю", надруковане в московській "Афіші". Можу лише додати, що брехні й неточностей щодо мене там вдсятеро більше, як про Вас. Можу сказати, що за всіх писак ніхто з нас вповні не відповість, а людські стосунки мають лишатися. Телерозмову, яка Вас обурила, також перебрехали. Мені прикро, що наші стосунки увірвалися так нагально, але я радий був би стрінути Вас і ще раз усміхнутись назустріч.

>Ситуація, до якої я втрапив, прикра іще й тому, що які брехні б з журналу "Афіша" я б не спростовував, щоразу потраплятиму в становище людини, "чи яка вкрала, чи в якій вкрали, але в чомусь такому він замішаний". Для мене було великою честю брати участь у телерозмовах з Президентом, до організації яких Ви доклали стільки зусиль. Розмова про Тимошенко була зовсім інакшою, аніж це подано в журнал. Тепер нічого, крім перепросин я принести не можу, бо хоч так щось можна поправити (хочу думати).

А мене хто перепросить за там таки надруковану брехню про мій відхід з "Огонька" і стосунки з його колективом, який насправді подав до уряду клопотання про нагородження мене орденом (і нагородили), а не звільняв мене. Я можу перелічувати низки брехень некваліфікованого журналіста з "Афіші", який вигадував часом запитання з відповідями, не дав мені матеріалу для візування, але при цьому я нездатен передбачити, де вдарить черговий фонтан брехень. Лиш дивуюсь, як охоче їх підхопила частина української преси.

Шануймося. Зателефонуйте до мене, українські колеги, коли російські подають зразки некваліфікованості. Ще раз перепрошую всіх, кого принизили чи оббріхували - на жаль, побоююсь, що чергових інсинуацій довго чекати не доведеться... *Щиро й дружньо Віталій Коротич* >

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/gannagerman/a98909>

Браво фюреру! *Сергій Терьохін, Українська правда*

Заметка о вышиванках и иных непотребных одеждах

***

Тут давеча мелкий фюрер партии регионов, ну тот, который стоит в определённой позе со знаковым жестом, рассказал, что ходит в Раду в вышиванках незаконно. Ух ты, впервые партия регионов вспомнила о дресс-коде.

Это очень тонкий шаг – всех депутатов одеть в регионалов. Чуть не забыл, и в главного коммуниста.

***

Зачем тогда перевыборы – не можешь носить часы, кратные годовой депутатской зарплате, или запонки, равные месячной зарплате учителя, - то пошёл вон из парламента.

Поэтому, хочешь войти под купол – предъяви охраннику часы Патек Филипп за 4 млн. евро. Скажу откровенно, однажды такие видел на руке моего коллеги. К сожалению, не из моей фракции. Ну, ты даёшь, - я сказал депутату. А то, - ёмко ответил он.

***

Идея мелкого фюрера партии регионов проста: если не смог срубить денег в бизнесе, зачем тебе идти в политику? А что, звучит заманчиво: если не смог соорудить свой бизнес, зачем пытаться руководить страной? В этом и разница между нами и ними. Я хочу, чтобы люди управляли страной, а они хотят управлять людьми. Ладно, бросим пафос и вернёмся к вышиванкам.

***

Меня зовут Терёхин. Я – украинец и киевлянин в пятом колене. У меня русская фамилия и даже есть русская косоворотка. Вы знаете, что такое косоворотка? Это когда в рубаше пуговицы слева по шее. Если Вы правша, то очень удобно рвать ворот в позыве "да я за родину" или "а ты кто такой". Тогда пуговицы отлетают (жонка пришьёт), но рубаша остаётся целой. В целом экономия.

Моей косоворотке не меньше 90 лет отроду. Заработал её в Нижнем Надыме в обмен на роспись клуба на стойбище хантов в устье Оби. И на пару авосек водок, которые мне вручили молдаване в обмен на трафарет для их Белазов в виде аиста с гроном винограда. Я там, понимаете, искусством занимался, денег не было, а за порогом был сухой закон.

В июле 1985 года мы приехали на вертолёте к стойбищу. За два дня я расписал яркими красками сарай, который ханты величали клубом. Там мы жили в "бочках". Это отсек трубы большого диаметра с затычками по бокам, где были вырезаны три дыры: верхняя – для дровяной печки, средняя для входа-выхода, а нижняя – сами понимаете для чего: запаха не было, ведь вечная мерзлота. Выглядело прилично, но за пару дней я едва, пардон, не отморозил присутственное место. Не говоря о мошках в размер украинской перепёлки.

В результате главный хант был доволен: "посмотри, как детям нравится клуб" (я попросту украсил сарай разноцветными звёздочками, как раньше украшал кинотеатр Киев). Хант предложил: тебе отдам косоворотку, ей много лет, с тех пор как ваши белобрысые люди отца в колхоз записывали.

Зачем мне косоворотка, дайте лучше шкурами или рогами, - я возразил, - их можно после продать. Не хочешь, не бери, ответил хант. Авоська водки помогла, и я получил шкуры и рога, а потом с широкого плеча - косоворотку времён колонизации хантов большевиками. Прошло много лет, шкуры и рога где-то подевались, а большевицкая косоворотка у меня осталась.

***

Так вот я думаю, может мне прийти в Раду в косоворотке большевика из 20-х лет прошлого столетия? Как Вы думаете, что же станется? Неужто коммунисты начнут бить поклоны под звон колоколов исконной, в смысле сермяжной и домотканой церкви? Или маленький фюрер в знак протеста оденет украинскую вышиванку? А может быть чадру, но тогда на какое место? Ну, явно кипу он не оденет, не дорос.

***

Нет, чтоб не будоражить нежную психику регионалов, я буду носить подарок президента Филиппин Фиделя Вальдеса Рамоса. Этакую белоснежную рубашку, нежно расшитую маленькими руками трудолюбивых филиппинок, которую получил из его рук 17 лет назад. Удивительно, что узоры напоминают львовские или тернопольские пробивные вышиванки. Проблема в том, что рубашка сделана из кокосового волокна. Нет, будет сложно отстирать нежную рубашку после нашего парламента.

***

Постойте, у меня же есть японское кимоно, самурайский меч и тапочки, не помню как они называются – типа "вьетнамок". Мне их преподнесла жена премьер-министра Японии

Дзонтъитиро Коидзуми. Может в них прийти? Нет, ведь что такое самурайский меч против бронетанковых бандитов нашей власти?

***

Чуть не забыл, я могу одеться в традиционную казахстанскую одежду (включая шапку из росомахи) и даже в эфиопский прикид из халата и трости. А ещё есть доха, которую мне подарил мой грузинский друг, поделщик по университету и удивительный человек - посол Грузии в Украине Гия Катамадзе.

***

В чём же мне являться в Верховную Раду? Ведь маленький фюрер партии регионов не только запретил носить вышиванку, но и пригрозил перевыборами, где за его словами регионалы наберут больше 300 мест в парламенте? Неужто шельма место метит?

***

Спасайте, ведь может стоит сходить в Раду в картузе с гармошкой, кимоно с самурайским мечём и крокодиловых штиблетах а-ля президент? Или наоборот, в косоворотке, шапке из росомахи и во вьетнамках, накинув грузинскую доху на правое плечо?

***

Ладно, кончаю ёрничать. Давеча маленький фюрер партии регионов заявил, что нардепу не позволено ходить в Раду в вышиванке. Напоминаю, что вышиванка для украинца воспринимается как своеобразный знак принадлежности к своей стране. Кто не хочет носить вышиванку, тот её попросту не носит. Но, запрещать её носить, особенно в украинский парламент, это как запретить ходить в кимоно в японский парламент, в килте в шотландский парламент, в беретах - в Кортес, в кипе – в Кнессет, и с гармошкой – в Думу РФ.

***

Как не парадоксально, я благодарен маленькому фюреру партии регионов, поскольку многие из оппозиции впервые оденут вышиванки и снимут башмаки а-ля Янукович. Спасибо Вам, Чечетов, забыл как по батюшке.

***

Спросите, отчего заметка на русском? Мой ответ циничен – такая её целевая аудитория. А если честно, - история о запрете ношения вышиванок, инспирированная партией регионов, для украинцев не стоит выеденного яйца. А для других людей – ещё как стоит.

***

П.С. Чтобы Чечетов не морочился в связи со своим недостаточным образованием, напоминаю, что "фюрер" (нем. Führer) - это вождь. А маленький фюрер – это незначимый начальник. Как, допустим, фюрер-станд (нем. Führerstand), в переводе – таксист. Так что Чечетов может отдыхать то тех пор, пока я не сравнил его с Йозефом Геббельсом или Генрихом Мюллером. Хотя куда ему даже до этих подонков... С уважением к редакции, Сергей Терёхин

<http://www.pravda.com.ua/columns/2013/02/19/6983804/>

Телебачення і радіомовлення

15 день протистояння у Раді. Позачергові вибори на горизонті?

ICTV, Факти

Олена ФРОЛЯК, ведуча: Верховна Рада найімовірніше, завтра не відкриє знову нову сесію. Сьогодні 15-й день протистояння. Черговий раунд переговорів закінчився нічим. Єдине, на чому сходяться сторони, так це голосування в окремі дні. А от яким чином, - питання й досі дискусійне. Опозиціонери вимагають забезпечити персональне голосування, якщо не сенсорною кнопкою, то принаймні шляхом підняття руки. Регіонали кажуть, що це не вихід, адже при постатейному голосуванні один закон таким чином можна ухвалювати цілий місяць. З поглибленням парламентської кризи політики все частіше говорять про дочасні вибори.

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Не вдається працювати - йдемо на вибори. Від початку блокування парламенту минуло вже два тижні. Ще два тижні бездіяльності – і Президент матиме право розпустити Раду. Але в такому разі регіонали пропонують перевибори проводити винятково за мажоритарною системою. Вони вважають, що за таких умов зможуть провести до ради 300 депутатів. Закон нібито пише Олександр Єфремов, хоча він не в захваті від самої ідеї дочасних перегонів.

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів: "Это глупости, если политики, которых избрали, не могут договориться между собой, и государство вынуждено тратить миллиардные средства для того, чтобы прихоти некоторых политиков удовлетворять, это не самое перспективное направления в решении вопроса. Поэтому я бы воздержался вообще сегодня обсуждать эту тему".

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: "Батьківщина" також вирішила не відставати. Опозиціонери й собі сіли за закон, але вони наполягають на суто партійній системі з відкритими списками. А ще разом із парламентом на дочасні вибори пропонують іти й Президентіві.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції ВО "Батьківщина": "Ми готові до проведення позачергових парламентських виборів, ми готові до проведення позачергових президентських виборів. Ми розробляємо виборчий кодекс, який передбачає відкриті списки".

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Перш ніж дочасні вибори оголошувати, потрібно ухвалити новий закон із новими правилами. Для цього Рада має працювати. А якщо працює, то підстав для розпуску не буде. Тож розмови про вибори – це своєрідний тиск.

Віталій КЛИЧКО, лідер фракції партії "УДАР": "Впевнений в тому, що це не більше ніж блеф".

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Також сьогодні говорили про вибори столичного голови. Хоч дехто з "Батьківщини" не проти висунання на посаду мера Порошенка. Фракція Тимошенко публічно заявила про підтримку Кличка. Для лідера "УДАРу" це стало сюрпризом.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції ВО "Батьківщина": "Якщо Віталій Кличко іде на мера, ми підтримаємо цю кандидатуру беззастережно, без будь-яких умов. Ми повинні виграти Київ".

Віталій КЛИЧКО, лідер фракції партії "УДАР": "На цю тему ми ще не розмовляли. І ці питання не обговорювали. Але не обговорюючи з нами, нас уже женили".

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Спочатку треба визначитися з правилами гри та з датою проведення київських виборів, а вже потім починати гру з висуненням єдиного опозиційного кандидата. Але рішення з цього приводу знову ж таки має ухвалити Верховна Рада, яка поки що заблокована.

Олена ФРОЛЯК, ведуча: Ну, а підвечір до сесійної зали, яку тримають в облозі ударівці, прийшли депутати із "Батьківщини" та "Свободи". Вони забарикадували всі двері, бо бояться, що фракція Партії регіонів вдасться сьогодні до штурму. Тим часом провладна сила зібралася на своє засідання у партійному офісі.

Третій тиждень Верховна Рада не може стати до роботи *ТРК Ера, Підсумки*

Юрій ТОРОПЧИНОВ, ведучий: Третій тиждень Верховна Рада не може стати до роботи. Найбільший компроміс, на який спромоглися парламентські опоненти – створити робочу групу, аби детально вивчити питання особистого голосування. Тим часом у кулуарах Ради заговорили про можливі перевибори. Лідери опозиції офіційно заявили, що готові до розпуску парламенту і нових перегонів, але тільки за умови відкритих партійних списків.

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова фракції "Батьківщина": "Фракція "Батьківщина" готова до дострокових парламентських і президентських виборів .ми створюємо робочу групу з питань

підготовки нового закону про вибори, які, по-перше, буде обирати депутатів виключно за відкритими списками".

Олександр ЄФРЕМОВ, голова фракції Партії регіонів: "Если в течение одной сессии парламент не работает 30 дней, Президент получает право применить эту норму и распустит парламент. Это право Президента. Будет он это делать либо не будет это делать – это его право".

В Киеве активисты попытались штурмовать Гостинный двор *Интер, Подробности*

Владимир АНДРИЕВСКИЙ, ведущий: Настоящая война развернулась сегодня за Гостинный двор. Защитники здания вместе с народными депутатами пытались взять его штурмом. Мол, там забаррикадировались застройщики, к ним-то и пытались пробраться активисты. Вскоре приехала милиция. Напомню, в прошлом году Гостинный двор лишили статуса памятника архитектуры и решили превратить его в современный торгово-офисный центр. Хроника сегодняшних событий в материале Дмитрия Евчина.

Дмитрий ЕВЧИН, корреспондент: О том, что сегодня все закончится таким побоищем - активисты, защищающие "Гостинный двор", даже не подозревали. Утром их выгнали из здания неизвестные в черном. Потом задержала и опросила милиция Подольского РОВД. Мол, был вызов на "сто два" - вынуждены отреагировать.

Татьяна ЛИХОДЕЕВА, активистка движения "Контрактная площадь - гостинный двор": "На момент, коли нас відвезли в райідділок - тут не лишалось жодної нашої людини, жодного нашого активіста. В цей момент вони встигли забарикадувати цю арку, за машиною з мішками. Там зараз мішки з цеглою. Туди вже потрапити ми вже ніяк не можемо".

Дмитрий ЕВЧИН, корреспондент: Кто же эти люди, забаррикадировавшиеся в Гостином дворе, мы спросили у милиции, охраняющей территорию исторического комплекса.

Милиционер: "Я знаю, що там представники "Укрреставрації" роблять свої роботи. Все".

Дмитрий ЕВЧИН, корреспондент: А вот эти люди в черном – тоже представители "Укрреставрации"?

Милиционер: "Ми знаємо, що охорона "Укрреставрації".

Дмитрий ЕВЧИН, корреспондент: Как только на место прибыли депутаты "Свободы" и "Батькивщины", активисты пошли на штурм. Попытка пробраться через дверь оказалась не удачной. Тогда протестующие начали выламывать окна. Оборона Гостиного двора пала после того, как натиска не выдержала арматура в оконном проеме. Правда, пообщаться с руководством "Укрреставрации" депутаты и защитники исторического памятника не успели. Спецподразделение "Беркут" остановило протестующих на лестнице, ведущей в офис компании. В замкнутом пространстве оказались сотни людей. Избрав другую тактику задержания, "беркутовцы", вылавливали активистов по одному. Во время одной из таких стычек досталось депутату "Батькивщины" Андрею Павловскому. Юрию Левченко из "Свободы" бойцы спецназа заломили руки за спину и силой вывели за территорию Гостиного двора. В схватках с силовиками пострадали журналисты и студенты-активисты, среди которых были и девушки. Бой за Гостинный двор длился полтора часа. Результат сражения - все активисты задержаны, а входы в исторический комплекс заблокированы. До 2019 года Гостинный двор отдан в аренду компании "Укрреставрация". В то, что фирма будет действительно реставрировать, а не застраивать территорию торговыми центрами - активисты не верят. Поэтому обещают новые акции протеста.

Луценко не выпустят из тюрьмы по состоянию здоровья

Владимир АНДРИЕВСКИЙ, ведущий: Юрия Луценко не выпустят из тюрьмы по состоянию здоровья. Такое решение сегодня принял Черниговский апелляционный суд. Луценко лично присутствовал на заседании и пояснил судьям - у него цирроз печени, что может привести к раку. Такой диагноз поставила комиссия врачей Минздрава. Но прокуроры заявили - Луценко сам навредил себе голодовкой. И подчеркнули - у экс-министра нет

болезней, которые входят в список тех, при наличии которых суд обязан освободить заключенного.

Владимир ПУГАЧОВ, представитель Черниговской областной прокуратуры: "Впечатление человека, который тяжело заболел, Юрий Витальевич не производит".

Алексей БАГАНЕЦ, адвокат Юрия Луценко: "Ми повинні керуватись законом, в законі чітко сказано, якщо людина під час перебування покарання захворіла на тяжку хворобу, яка перешкоджає перебуванню покарання, в цій ситуації суд повинен звільнити його від відбування покарання саме за хворобою".

Язык до перевиборів доведе

ТВі, Сьогодні

Олексій ЛІХМАН, ведучий: Язык до перевиборів доведе. Фракція «Батьківщина» ініціює дострокове обрання Верховної Ради та Президента. Представники опозиції сьогодні оголосили про створення робочої групи з підготовки нового виборчого законодавства. У більшості порадили колегам з такими питаннями не гратися. А тим часом, взялися за розроблення власного варіанту голосування. На скільки реально є перспектива дострокових парламентських і президентських виборів, аналізував Ярослав Кречко.

Ярослав КРЕЧКО, кореспондент: У парламентських кулуарах депутати у новій уніформі. До обранців у червоних светрах приєдналися колеги і білих. Обранці фракції «Батьківщина» щойно вийшли з кабінету спікера Володимира Рибак. Голову парламенту вони попросили передати Президентові:

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова фракції «Батьківщина»: «Ми готові до проведення позачергових парламентських виборів. Ми готові до проведення позачергових президентських виборів. Ми розробляємо виборчий кодекс, який передбачає відкриті списки. І за це ми готові голосувати. Будь-яким способом».

Ярослав КРЕЧКО, кореспондент: У Партії регіонів публічно радять опозиціонерам з питанням перевиборів не гратися. Бо в країні криза. Але, як з власних джерел видання «Коммерсант», у більшості вже переписують відповідний закон, свій. За ним вибори будуть лише мажоритарними. Керівництво регіоналів однак, цю інформацію спростовує. Але натякає: проголосувати потрібні закони вони можуть, навіть у заблокованому парламенті.

Олександр ЄФРЕМОВ, голова фракції Партії регіонів: «Это вопрос техники. Мы уже не раз это проходили. Мы не хотим демонстрировать в очередной раз. Потому, что мы другие стали. Политическая система работает очень плохо. Мы сегодня видим, реально. То – либо мы должны совершенствоваться, идти в этом направлении. Что лучше, с моей точки зрения. Либо, если мы окажемся не умными людьми, тогда мы опустимся назад. Мы уйдем назад в мажоритарную систему».

Віталій КЛИЧКО, голова фракції «Удар»: «Це не більш, ніж блеф. Це залякування опозиції. Не більш того. І у мене є впевненість в тому, що здоровий глузд зможе перемогти, і ми зможемо знайти спільно з представниками різних інших фракцій вихід».

Ярослав КРЕЧКО, кореспондент: У тому, що депутатам доведеться домовлятися – переконаний і політолог Володимир Фесенко. За словами експерта – заяви про дострокові вибори звичайна психологічна війна між владою і опозицією. Бо жодна зі сторін не може бути впевненою у покращанні свого минулорічного результату.

Володимир ФЕСЕНКО, голова правління Центру прикладних політичних досліджень «Понта»: «Розпуск Верховної Ради – це останній варіант. Останній сценарій. Якщо буде абсолютно глухий кут – більшість депутатів. Причому, як парламентська більшість, так і в опозиції не зацікавлені в перевиборах. Навіщо їм перевибори. Вони витратили купу грошей, щоб стати депутатами. Плюс не факт, що вони знову отримають депутатський мандат».

Ярослав КРЕЧКО, кореспондент: Згідно з конституцією – Президент може розпустити Верховну Раду, якщо вона не працює понад місяць. Нині парламентська трибуна в облозі вже два тижні. Рада так і не відкрила сесію 5 лютого.

А в ці хвилини у парламенті поповнюється нічна варта

Олексій ЛІХМАН, ведучий: А в ці хвилини у парламенті поповнюється нічна варта. До депутатів від «Удару» приєдналися представники «Батьківщини» та «Свободи». Опозиціонери вирішили ночувати у сесійній залі, аби президію не захопили представники Партії регіонів. Лідери опозиції переконують: провладна партія має намір захопити трибуну силовими методами. Опозиційні депутати блокують президію сесійної зали вже 15 днів. Відновити роботу парламенту обіцяють, коли обранці почнуть голосувати персонально.

Арсеній ЯЦЕНЮК, голова фракції ВО «Батьківщина»: «Ми протягом 30 хвилин зібрали всю фракцію в парламентській залі. Залежно від того, як буде розвиватися подія, ми зараз приймемо рішення про те, хто буде ночувати. Чи будемо ми ночувати, в якій годині заходити».

Олег ТЯГНИБОК, лідер фракції «Свобода»: У випадку необхідності, звісно, що наші фракції в повному складі будуть присутні і будуть готові до виконання нашого основного завдання. Наше основне завдання – це не дати розпочати роботу Верховній Раді України, роботу другої сесії до того часу, поки не буде вирішене питання поіменного голосування.

Війна за Гостинний двір – триває

Олексій ЛІХМАН, ведучий: Війна за Гостинний двір – триває. Кривавою бійною завершився черговий протест киян супротив незаконної реконструкції культурної пам'ятки столиці. Втрутилися у конфлікт і правоохоронці. Кийки законборців потрапили, навіть у депутата опозиціонера. Із бойовища шойно повернувся мій колега.

Кореспондент: Охорона забудовника зайняла Гостинний двір зранку. Активістів, що вже 9 місяців тримають варту у пам'ятці – виштовхали на вулицю.

Тетяна, оборонниця Гостинного двору: «Вони зайшли зранку. Попросили всіх вийти. Тих, хто чинив опір – того виштовхували силою. Після того ми вийшли на вулиці вже була міліція. Представники міліції, які нас попросили пройти в автозаки».

Кореспондент: Такі дії обурили захисників будівлі. Люди, яким згодом відпустили з відділку, повернулися до Гостинного. Скликавши однодумців, вони пішли на штурм.

Андрій, оборонник Гостинного двору: «Пора стати до вирішального бою, і поставити всі точки над і. Поставити чіткий ультиматум: або забирайте цю техніку, або ми приведемо її в негідність. Або ми її просто порубаємо».

Кореспондент: Щоб вберегтися від гніву громади, будівельники поспіхом заградували усі вікна.

«Вам наряд дали. Для чого, що».

Кореспондент: На підмогу активістам примчали парламентарі опозиціонери. Але для обранців народу увійти до Гостинного – виявилось не так легко.

Чоловік: «Бандити заблокували доступ до цього приміщення. Це приміщення не приватна власність».

Чоловік: «Це ваша думка, що бандити?»

Чоловік: «Я вам кажу. Ми маємо право доступу на цю площу. Будь-ласка – забезпечте».

Кореспондент: То ж оборонці Двору на чолі з нардепами рушили до бокового входу. Усі інші були вже заблоковані. Відтак люди прорвалися до середини через решітки вікон. Їх просто виламали. Після прориву охорони кияни кинулися відкривати центральну браму та очищувати двір від завалів сміття. Та перемозі активісти тішилися не довго. У двір раптово увійшли підрозділи «Беркуту». З першу відбили площу, потім взялися за кімнати. Де забарикадувалися активісти. Не зважали беркутівці і на посвідчення депутата. Під гарячу руку бійців попали кілька опозиціонерів. Андрія Оніщенка, зокрема забрали до авто. Потім черга дійшла і до звичайних киян. Їм заламали руки, та поодиночі вивели на вулицю. Протистояння міліціантів та громади продовжилось і зовні будівлі. Перешкодити вивести пів сотні активістів в автозаках спробували нардепи.

Ігор МІРОШНИЧЕНКО. Народний депутат ВО «Свобода»: «Немає взагалі жодної поваги. Не кажучи вже до громадських активістів – народних депутатів. Яких відверто б'є міліція. Яких відверто поливають з газових балончиків. І гамселить ногами. А потім ховає».

Активістка: «Підбігає «Беркут». Бере його за руки за ноги і ведуть в автозак. Ні за що. Дали команду штурм. І просто «Беркут» пройшовся по нам. По народному депутату, Берінцю. Він біля мене лежав. По мені».

Кореспондент: Майже усіх затриманих відвезли до Подільського відділку міліції. Протримавши кілька годин, затриманих випустили. Активісти обіцяють: штурм можуть повторити вже завтра. Бо будівельні роботи в Гостинному дворі вважають незаконними.

Обурені водії пікетували під стінами "Укравтодору"

УТ-1, Підсумки дня

Любов ДОБРОВОЛЬСЬКА, ведуча: Поламані бампери, тріснуті фари, зіпсовані шини. Такі дарунки під офіс "Укравтодору" принесли обурені водії. Вони вважають, їхні автівки розпадаються через дороги. З собою, крім запчастин, пікетувальники прихопили й плакати з гаслами. Активісти вимагали відставки керівництва "Укравтодору". Головна ж мета акції – змусити службу виконувати свої прямі обов'язки. А саме – ремонтувати дороги.

Складні погодні умови та недоліки роботи на місцях – основна причина руйнації українських автодоріг

Любов ДОБРОВОЛЬСЬКА, ведуча: Складні погодні умови та недоліки роботи на місцях – основна причина руйнації українських автодоріг. У цьому переконаний міністр інфраструктури Володимир Козак. За роботу дорожніх організацій уже взялися прокуратура та фінінспекція. Нині тривають перевірки. Винних за численні ями на шляхах покарають. Прем'єр Микола Азаров доручив забезпечити повну готовність до ремонту доріг, щоб розпочати його як тільки дозволить погода. Зараз до ремонтних робіт задіяні понад два десятки асфальтобетонних заводів. Щойно потеплішає, приєднаються ще 90 таких заводів.

Володимир КОЗАК, міністр інфраструктури України: "На сьогоднішній день, по нашим расчётам, у нас 1,4 миллиона квадратных метров ям на дорогах по всей Украине. Естественно, они разные в разных регионах. Конечно, я хочу сказать, что зима у нас была очень необычная – у нас за эту зиму 26 раз температура переходила ноль туда и обратно. И это, естественно, сказалося на разрушении".

«Батьківщина» хоче дострокових виборів

ТРК Україна, События

Євген МІХІН, ведучий: «Батьківщина» хоче дострокових виборів. Як заявив лідер фракції Арсеній Яценюк, від сьогодні почалося створення робочої групи, до якої запросили представників всіх політичних сил для перероблення виборчого закону. Втім, ідею позачергових перегонів не підтримали не лише депутати більшості, а й колеги по опозиції. Нагадаю, рада заблокована від 5 лютого. Обранці і досі не відмовилися щодо персонального голосування.

Арсеній Яценюк, лідер фракції «Батьківщина»: «Ми сьогодні чітко заявили Голові парламенту, фракція «Батьківщина» готова до дострокових парламентських і президентських виборів. Ми готові до того, що опозиція піде на ці вибори і переможе».

Віталій Кличко, лідер фракції "Удар": «У мене є впевненість у тому, що здоровий глузд зможе перемогти і ми зможемо знайти спільну з представниками різних інших фракцій вихід і знайти форму».

Президент повинен розуміти, що Росія використовує трубу як зброю – експерт

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гості «Вашої Свободи»: Володимир Купчак, народний депутат («Батьківщина»); Олександр Нарбут, незалежний експерт з енергетики.

Інна Кузнецова: Чи не рік точилися в Україні розмови навколо створення тристороннього консорціуму. Весь лютий ішла мова про створення консорціуму двостороннього українсько-російського з управління українською ГТС.

Після виставлення «Газпромом» за принципом «бери або плати» 7-мільярдного рахунку за неспожитий Україною газ розмов про консорціум та його невідворотність стає все більше. Хоча розмови здебільшого неофіційні.

Люди, які близькі до ухвалення рішень в Україні, стверджують, хай неофіційно, про те, що консорціум має бути створений. Іншого виходу, мовляв, немає. Консорціум створюватиметься на паритетних засадах.

Більше можна почитати в російській пресі. Панове, чому так?

Олександр Нарбут: Я сказав би, що російська преса завжди випереджає українську, тому що українська не має таких витоків інформаційних, як завжди організовує російська переговорна сторона. Це перше.

А взагалі б я поставив питання по-іншому. Чому мова про консорціум ще жива? Чому ми говоримо про цей консорціум?

– Ми не так довго говоримо про цей консорціум російсько-український. Раніше говорили про тристоронній.

Олександр Нарбут: Так років 10 уже розмовляємо про це. А маємо такий дуже гарний приклад – створений консорціум. Тобто, який був створений майже 10 років тому і має назву «Міжнародний консорціум із розвитку та модернізації української ГТС». На двох. Як Ви сказали, на паритетному принципі. Тобто, 50% – частка України, 50% – частка Росії. Але ж не працює. Чомусь не працює.

І перший проект був обраний, невеликий такий, «Богородчани-Ужгород». Така невеличка труба, яка допомогла б Україні збільшити транзит російського природного газу. І все працювало. І проект зробили, і підрядників визначили, і навіть фінансування знайшли. Все!

– То, можливо, не працює тому, що для росіян дуже маленькі обсяги?

Олександр Нарбут: Ні-ні-ні! Там було плюс 19 мільярдів кубічних метрів до тих обсягів, які були того часу. А це було близько до 110-115 мільярдів кубічних метрів газу на рік.

Але ж Росії треба було взяти на себе певні обов'язки. Такі, як вона взяла при розробці й будівництві проекту «Північний потік». Які це зобов'язання? Тверді зобов'язання на принципах «качай або плати», що цей обсяг газу вона готова перекачувати цією гілкою. І Росія цього не зробила.

– Ви вважаєте, що, якщо вона зараз створить новий консорціум, буде так само?

Олександр Нарбут: Ні, я вважаю, що якщо буде навіп, тобто половина України, половина Росії, то Росії це буде достатньо для того, щоб завтра у неї була не половина, а все. Або це не буде працювати, як той консорціум, який створювався. Або не буде працювати, або все. Як у Білорусі.

– А за рахунок чого?

Олександр Нарбут: За рахунок знижки. Пропозиція росіян дуже проста. Вони кажуть: давайте зробимо так, щоб у нас було 60%, а у вас – 40%, ви ж не можете модернізувати, грошей у вас немає, європейці вам грошей не дають, газу ви не знаєте, де взяти, все менше і менші вашій системі ми постачаємо.

– Пане Володимире, невже немає де взяти грошей?

Володимир Купчак: Дійсно, розмови про консорціум точаться більше 10 років. Ще за часів Кучми, Путіна і Шредера у той час планувалося створення тристороннього консорціуму за участі України, Росії і ЄС, Німеччина. Запрошувалися до участі інші країни: Туркменистан, Казахстан. Звичайно, що вибір цих країн також під питанням. Тому що, наскільки вони могли б бути стратегічними партнерами у цьому консорціумі, є питання.

Що таке консорціум взагалі? Це є довготривала оренда. Тобто, з одного боку, ніби для України це є позитивним моментом, що право власності на трубу залишається за Україною. Дійсно, ми його не можемо на сьогоднішньому етапі розвитку нашого законодавства передавати, приватизувати.

Але говорити про те, що буде створений якийсь консорціум на паритетних засадах, то я в це ніколи не повірю, тому що політика Росії щодо України, напевне, ніколи не була і не буде на рівних. Дійсно, є завжди намагання Росії домінувати.

І те, що сьогодні відпали інші учасники потенційні консорціуму, такі як ЄС і інші країни, говорить про те, що Росія все ж таки є дуже потужним гравцем як на політичній, так і на економічній арені європейській і світовій. І, дійсно, до неї сьогодні прислухаються з певних причин.

Чому ж прислухаються? Тому що на сьогоднішній день, я маю на увазі прислухаються в Європі, вони готові навіть поступитися певними демократичними принципами, зокрема, оскільки Україна є учасником Енергетичної хартії, і є фактично учасником, можливо, не на повну міру європейського співтовариства, але чомусь ніхто з європейських країн не став на захист України під час будівництва «Південного потоку».

Тобто, позиція Європи також не зовсім зрозуміла. Відчувається, дійсно, вплив Росії і певний страх Росії, оскільки...

– А при цьому Україна зверталася?

Володимир Купчак: Звичайно, що Україна зверталася. Ми виступали із заявами і зараз звертаємося. Можливо, ми не в повній мірі зверталися.

– Ми якось, очевидно, не туди звертаємося. Ми минулого тижня говорили у цій самій передачі, тільки з іншими гостями, про те, що Україна встигла сказати голосно, на весь світ про те, що нам не допомагає Європа. Однак секретаріат Енергетичного співтовариства сказав: даруйте, але ви до нас не зверталися.

Володимир Купчак: Можливо, дійсно, Ви праві, що

недостатньо сильно ведеться ця робота на міжнародній арені. Також у цьому є якась, напевно, велика політика чи боязнь плазування українських чиновників, а, можливо, якась інша зацікавленість перед російським «великим братом».

І тому, коли ми говоримо про консорціум якийсь, то я вбачаю величезну небезпеку здачі саме національних інтересів. Тому що, якщо б навіть консорціум був створений на таких умовах: 60% – Україна, а 40% – Росія, то сумнівів у тому немає, що як тільки Росія отримала б доступ до цього консорціуму, звичайно, що вона б повністю взяла контроль на себе. І фактично це була б та сама власність труби.

Ми бачимо такі приклади, зокрема, по «Укрнафті», де великий державний пакет, а міноритарний акціонер здійснює управління впродовж уже тривалого часу над активами, над об'єктами. Те ж саме, я впевнений, відбулося б і з ГТС України.

– А який вихід? Зараз росіяни дуже щільненько підводять Україну до того, щоб був створений цей двосторонній консорціум. Кому в Україні це вигідно?

Олександр Нарбут: По-перше. Я скажу так: у пропозиціях російської сторони немає оренди. І консорціум вони бачать зовсім по-іншому. То треба десь це дуже чітко сказати.

– Вони говорять про управління.

Олександр Нарбут: Вони мають на увазі, що консорціум буде управляти, а далі володіти. І це будуть обов'язки української сторони – підготувати такі зміни у законодавчому полі, щоб це володіння було повноцінним.

– З того, що я чула з «витоків», що називається, то нібито про володіння не йдеться, йдеться лише про управління на паритетних засадах.

Олександр Нарбут: Як не йдеться? Йдеться! За рахунок чого будуть сплачувати уставні внески. Уставні внески для того, щоб тільки керувати, не треба у декілька мільярдів доларів.

Ви ж розумієте, що для того, щоб управляти, ці гроші не потрібні. То для чого, скажіть мені, тоді обумовлюються дуже великі внески сторін? І яким чином буде цей внесок робити Україна, скажіть мені, інакше?

– Сховищем.

Олександр Нарбут: Ну, яким сховищем? Сховище – це одна з важливих частин, одна з найважливіших частин. Але ж передбачається, що цей консорціум буде володіти. І не треба нас вводити в оману!

Володимир Купчак: Замилювати очі.

– А все ж таки, кому в Україні вигідно?

Олександр Нарбут: Тим, хто імітував цю активну роботу, той, хто вводив в оману Президента і розповідав йому, що ми там звертаємося до європейських партнерів, той, хто більше ніж три роки, відповідає за енергетичний напрям в українському уряді та його партнерів, які мають власні інтереси, які...

– Цей «хто», то я так з того всього, про що Ви сказали, зрозуміла про одну особу.

Олександр Нарбут: Ну, такий неназваний...

На жаль, ця особа об'єднує певні інтереси, комерційні інтереси, тому що ми так бачимо, що на фоні цих консультацій, про які экс-міністр, пан Бойко, якого я маю на увазі, завжди нас інформував, немає результатів для України, немає результатів для «Нафтогазу», немає результатів для довгострокових угод на міждержавному рівні. Але є результати певні для його друга – пана Фірташа. І Ostchem Group уже проводить наради. У грудні минулого року вони спільну нараду мали з НАК «Нафтогаз», хто ще буде забезпечувати українську промисловість газом. І хімія пана Фірташа вже забезпечена.

– То це, можливо, йшлося про диверсифікацію?

Олександр Нарбут: Яка диверсифікація?!

– Хто ще буде.

Олександр Нарбут: Джерело одне і те ж. Але я ж кажу, що успіх є в комерційному плані, а в державному немає в них. Ну, може, часу не вистачає, а, може, натхнення, може, того і іншого, а, може, ще які? Ну, це вже треба питати в наших кваліфікованих служб, може, які займаються на Володимирській або на Різницькій цими питаннями? Це ж не до експертів. Це ж Ви розумієте, що пан Президент уже повинен задатися питанням.

О, пан Президент мав дуже гарний настрій та інтерв'ю давав перед Завидово. Пам'ятаєте, така зустріч була у вересні 2011 року? Він дав одній дуже впливовій газеті таке розгорнуте інтерв'ю і сказав, що ми вже все підготували, два кроки – і ми вже в арбітражі, і нас не треба рахувати, як бідних родичів, або якимось зневажливо до нас ставитися! Такий настрій був! Але ж після Завидова нічого не відбувається.

– Маємо запитання з мережі «Фейсбук»: «Які загрози від двостороннього консорціуму?» Ви вже частково відповіли.

Інший коментар: «Консорціум буде односторонній, але під «соусом» двосторонності».

Володимир Купчак: Енергетична безпека є невід'ємною складовою державної безпеки. І хотілося б, щоб Президент, яку б силу політичну він не представляв, він у першу чергу був би українцем, дійсно розумів це і знав, що сьогодні Росія використовує трубу, як зброю. Ми це бачимо і по Європі. І як можна з економічної площини дуже легко перейти в політичну площину.

І сьогодні Росія розуміє, що будь-які наднаціональні утворення складно утримувати ідеологією, політикою, а є бачення в них зробити все-таки на інфраструктурних зв'язках. Митний простір не буде триматися на якійсь ідеї, на певних економічних перевагах.

– Митний простір уже нібито і не обговорюється.

От пан Олександр зачепив питання арбітражу.

Олександр Нарбут: Це для наївних така «заманушка», я б сказав.

Володимир Купчак: Це метод заганняння у митний простір.

Олександр Нарбут: Так-так.

– Вже два роки про арбітраж ідеться. Мені здається, що в цьому ефірі вже з рік тому говорили про те, чи вже не пізно подавати до арбітражу за ті угоди.

Олександр Нарбут: Ніколи не пізно розумнішати.

– Досі ніхто нічого не подав, а тепер кажуть: а, можливо, Росія подасть до арбітражу за 7 мільярдів, які не заплачені за принципом «бери або плати».

Олександр Нарбут: Це ті ж пани говорять, що не робили раніше і зараз не хочуть робити.

– Швидше за все, Росія подавати не буде, бо очікуватиме на критичне ставлення з боку європейської спільноти.

Але що заважає Україні подати? Бо вже давно виграли б. Наскільки німецькі корпорації вигравали, польські.

Олександр Нарбут: На жаль, ми будемо повторюватися, якщо ми будемо казати, чому Україна цього не робить. Я вважаю, тому що треба міняти цю команду відповідальних, які можуть під іншим кутом зору подивитися на національні інтереси, поставити їх на перше місце у листі власних пріоритетів. Мабуть, у цьому питання.

Володимир Купчак: Арбітраж просто не вигідний на сьогодні тим структурам, які впливають на владу, тим кланово-олігархічним групам, які формують точку зору Президента і політику України в цілому.

– Але вигідні державі?

Володимир Купчак: Державі, звичайно, вигідні, тому що і Стокгольм, і Енергетичне співтовариство загалом передбачають певну прозорість і демократизм на енергетичному ринку. Чого не хочуть, на жаль, сьогоднішні чиновники від енергетики.

– Немає у нас грошей, не можемо віддати борги, не можемо платити за газ за тією ціною, яку вимагає Росія. Яким чином ми могли б розвивати ГТС без консорціуму?

Олександр Нарбут: Мені здається, що питання риторичне. Тобто, як розвивають такі ж системи наші партнери у Європі, як розвивають такі системи наші партнери у всьому світі.

– Це питання не риторичне. Це запитання, відповідь на яке, очевидно, воліли б почути наші радіослухачі для їхнього розуміння.

Олександр Нарбут: Добре. Тоді я скажу так, що власний розвиток нашої української газової інфраструктури, не тільки ГТС, а всієї інфраструктури, з якою ця система зв'язана, тобто підземних газових сховищ, можливих добудов сховищ, яких дуже замало на сході України, добудови нових елементів так званих інтерконекторів, які допомогли б нам пришвидшити можливість реверсного постачання газу з європейського ринку. Це все повинно робитися комплексно. Перша теза.

Інша теза. Це треба робити на базі певної незалежної компанії, яка володіла б, управляла б, розпоряджалася б цією інфраструктурою і була б не підпорядкована якимось комерційним групам. Саме на це націлений перший, другий та третій пакет енергетичних директив і рішень європейського співтовариства.

І компанія ця може бути на базі того ж «Укртрансгазу», але без цієї фіктивної моделі, яка зараз зроблена, де вона якось там стала ВАТ, але вона повністю підпорядкована НАКу, наглядову раду очолює заступник голови правління НАКу. Там, власне, ніякого кроку вони не можуть зробити самостійно.

– Наскільки реально дозволити їм робити ці кроки самостійно?

Володимир Купчак: Справа у тому, що немає коштів. Якщо б було розуміння у потенційних інвесторів цієї компанії надійності і довготривалості відносин, що у них через рік не будуть відібрані права власності, то, звичайно...

Олександр Нарбут: Прозорості, добропорядності бізнесу...

Володимир Купчак: ...то, звичайно, знайшлися б інвестори і в Європі, і в Америці. Тому що, дійсно, ГТС України – це унікальний актив, який гарантовано буде мати дохідність найближчих 20 років.

І все те, що Росія сьогодні пробує зробити, будуючи і «Північний потік», і «Південний потік» в обхід України, то це є насправді нічим більшим, на мою думку, ніж просто залякуванням України. Тому що диверсифікувати таким чином постачання газу в Європу у тих об'ємах, які необхідні на сьогоднішній день, на жаль, це не є можливим.

Ну, уявіть собі, що «Південний потік» прокладений по дну Чорного моря, 2 км – глибина. Звичайно, що кліматичні умови і інші не дають можливості у повній мірі використовувати цей газопровід. А ще гірше по «Північному потоку».

Тому інвестори, дійсно, знайшлися б. І, можливо, в цьому і є секрет, чи він на поверхні лежить, рішення. Напевне, що відповідь в акціонуванні, в усуненні цих корумпованих чиновників, які на сьогоднішній день оповили всю нафтову і газову, і ядерну енергетику загалом. Усунення саме цієї вертикалі державної, яка на сьогоднішній день не є державницькою, яка на сьогоднішній день служить приватним інтересам певних осіб.

Олександр Нарбут: Паразитую на державних активах, на народних активах.

Володимир Купчак: Паразитую.

– До речі, стосовно газової труби послухаймо одного з російських опозиціонерів Бориса Немцова, який у п'ятницю виступав у телеєфірі.

Борис Немцов: Мені здається, що «Газпром» і надалі буде втрачати європейський ринок. Мені здається, що Україна буде і надалі нарощувати власний газовидобуток, купуватиме газ на стороні, буде займатися сланцевим газом, тощо.

Мені здається, що Путін буде реалізовувати свою, на мій погляд, параноїдальну концепцію будівництва «Південного потоку». І далі, ви тільки не осудіть, через кілька років є великий шанс, що через трубу, яка йде через Україну, взагалі нічого прокачуватися не буде. І це буде просто купа металобрухту. Ось я не хотів би, щоб символом суверенітету стала купа металобрухту. Це перше.

Друге. Символом незалежності України є енергетична незалежність. І це не труба. А це ваш власний видобуток, це можливість купувати газ у інших конкурентів. І надія ваша складається, ви здивуєтеся, в тому, що «сланцева революція» дійде нарешті і до Європи, і до України.

– Весело було вам слухати це.

Митний союз – дуже швидке продовження цього першого кроку. Перше – треба віддати газову Олександр Нарбут: Це дуже така цікава заява, тому що, може, пан Немцов забув, що у кожному дворі сланцевий газ ти не будеш видобувати, що треба транспортувати якимось цей газ. І реально диверсифікацію джерел та маршрутів постачання можна досягти, якщо країна володіє власною інфраструктурою.

Якщо у цієї країни немає власної інфраструктури, якщо нею розпоряджаються інші країни, то у цієї країни немає незалежності ні енергетичної, ні політичної, ні економічної. Немає! Є певна і дуже тісна залежність, як казав пан Володимир.

І Митний союз – це буде дуже швидке продовження цього першого кроку. Це як у доміно. Знаєте, така лінійка доміно стоїть, один за іншим, коли перше доміно падає, а за ним уже всі інші. То перше, що треба зробити, це віддати нашу газову інфраструктуру, а потім уже можна не перейматися. Все буде зроблено дуже швидко. Тобто, мабуть, двох років буде достатньо.

Володимир Купчак: Слухаю пана Немцова – нам є дуже багато чого повчитися у росіян. Чи ти опозиціонер у Росії, чи ти пропрезидентська більшість, ти все рівно залишаєшся росіянином і відстоюєш принципи патріотизму за межами Росії.

Ця теза, яку озвучив пан Немцов, є одним із тих елементів залякування, яке на сьогоднішній день мусується і вноситься в голови Президента у тому числі, що труба – це

просто є металобрухт, і якщо немає співробітництва з Росією, то фактично нам не потрібна буде ця труба.

Звичайно, що коли ми говоримо про енергетичну безпеку, мова йде не лише про диверсифікацію видобутку газу, про альтернативні джерела енергетики, про сланцевий газ, мова йде і про енергоощадливість, про впровадження енергозберігальних технологій і таке інше. Але сама ГТС України – найближчих 20 років альтернативи їй, на жаль чи на щастя, немає. Можливо, вона не буде настільки завантажена, але це дасть змогу, навпаки, диверсифікувати постачання газу в Україну з Європи.

Тобто, навіть якщо вона не буде завантажена на всі 100%, ми зможемо з легкістю дві гілки переорієнтувати на постачання з Європи, таким чином диверсифікувавши постачання в Україну і збільшивши ту ж саму енергетичну безпеку.

Олександр Нарбут: Я вважаю, що навіть заповнення української ГТС більш імовірно, ніж заповнення «Південного потоку». От питання заповнення і ресурсів, які можуть прийти у «Південний потік», більш ніж питання, де взяти ресурси для заповнення української ГТС.

Я вважаю, що Президент уже трохи може це розуміти після останнього візиту до Туркменістану. Тому що є Туркменістан, є Каспійський регіон з дуже високим потенціалом. І цей потенціал – це не тільки шлях крізь Туреччину, це, може, шлях крізь Україну. Якщо ми будемо мати таку можливість.

– Цього тижня міністр Едуард Ставицький поїде до Брюсселя для зустрічі з керівництвом Енергетичної хартії та енергетичним комісаром ЄС. Наступного тижня має відбутися саміт Україна-ЄС.

Чи будуть якісь рішення, які могли б допомогти Україні щось зробити так, щоб цього консорціуму не було, будемо чекати на це, будемо бачити, як це буде відбуватися.